

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

מספר פל"א 442470/2015

בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת עדי במביליה – אינשטיין

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמת דארין טאטור ת.ז. 043216670

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד אלינה חרדאק

הנאשמת: בעצמה וע"י ב"כ עו"ד גבי לסקי

הכרעת דין

א. פתח דבר

כתב האישום בתיק זה הוגש בתאריך 2.11.15 ונשמעו ראיות. בתאריך 26.6.17 הגישה המאשימה סיכומיה הנפרשים על 43 עמודים. בתאריך 23.1.18 הגישה ההגנה סיכומים מטעמה הנפרשים על 83 עמודים. בתאריך 18.2.18 השלימה המאשימה בעל-פה התייחסותה לסיכומי ההגנה ובתאריך 24.3.18 הגישה ההגנה סיכומים משלימים בכתב.

שמעתי בקשב רב את הראיות שהובאו בפניי, קראתי מקצה לקצה את סיכומיהם המלומדים בכתב של ב"כ הצדדים והקשבתי בקשב רב לטיעוניהם בעל-פה. לאחר עיון מעמיק, שמיעה ושקילה, ניתנת הכרעת הדין.

ב. כתב האישום

בכתב האישום, יוחסו לנאשמת העבירות הבאות:

1. הסתה לאלמוות (מס' מקרים), עבירה לפי סעיף 2ד144 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

2. תמיכה בארגון טרור, עבירה לפי סעיפים 4(ב)+ (ז) לפקודה למניעת טרור, תשי"ח – 1948.

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

עובדות כתב האישום :

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
1. ביום 22.6.1989 הוכרז ארגון הג'יהאד האסלאמי כארגון טרוריסטי על ידי ממשלת ישראל.
2. במהלך חודש אוקטובר 2015, בוצעו באופן יומיומי פיגועים רבים כלפי אזרחים ישראלים יהודים, רובם ע"י מפגעים בודדים תוך שימוש בכל נשק שונים, אשר גרמו לקטילת חיי אדם ולפציעתם של רבים על רקע אירועים אלה, שררה בארץ אווירה ציבורית וביטחונית מתוחה ביותר.
3. במהלך חודש אוקטובר 2015 ועובר לכך, ניהלה הנאשמת פרופיל פייסבוק ששמו בתרגום מערבית: "דארין טאטור המשוררת" (להלן: "חשבון הפייסבוק"). עד ליום 11.10.15 היו לחשבון הפייסבוק של הנאשמת 4,731 משתמשים המוגדרים "חברים".
4. כמו כן, באותה תקופה ניהלה הנאשמת חשבון על שמה גם באתר "youtube", בו פרסמה סרטונים שונים, ביניהם שירים אותם כתבה.
5. במסגרת חשבון הפייסבוק וה"youtube", על רקע האווירה הציבורית הרגישה והנפיצה המתוארת לעיל, פרסמה הנאשמת, במהלך חודש אוקטובר 2015, פרסומים שיש בהם קריאות לעשיית מעשי אלימות או טרור ודברי עידוד, שבח והזדהות עם מעשי אלימות או טרור, כפי שיפורט להלן.
6. פרסומיה של הנאשמת בחשבון הפייסבוק והפרסום ב"youtube", היו פתוחים ונגישים באינטרנט לעיני כל.
7. בימים 3.10.14 (כך במקור-ע.ב) ו-4.10.15, פרסמה הנאשמת הן באתר ה"youtube" והן בחשבון הפייסבוק, סרטון בו נצפים במשך מספר דקות פעולות אלימות הכוללות בין היתר רעולי פנים המיידים אבנים ומשליכים בקבוקי תבערה לעבר כוחות הבטחון והתפרעויות שונות (להלן: "הסרטון"). לאורכו של כל הסרטון המלווה במנגינה, צרפה הנאשמת הקלטה שלה במסגרתה היא מקריאה בשפה הערבית את מילות השיר אותו כתבה ושמו "תתנגדו בני עמי תתנגדו להם" ובתרגומו לשפה העברית:

23 תתנגד עמי תתנגד להם
24 נפחתי את דאגותיי לאלוהים
25 ואת נשמתני נשאתי על כף ידי
26 למען פלסטינאי ערבי
27 לא אסכים לפתרון שלום
28 לעולם לא אוריד את דגלי
29 עד שאני אורידם ממולדתי
30 אכניע אותם לעת שיבוא
31 תתנגד עמי תתנגד להם
32 תתנגד לעריצות המתנחל
33 ותלך בעקבות שיירת השחידים
34 תקרע חוקה מבושת
35 אשר נשאה את ההשפלות והדיכוי
36 שהרתיעה אותנו מלהחזיר את הזכות
37 שרפו את הילדים ללא אשמה

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 ובהדיל צלפו לעיני כולם
2 רצחו אותה בשיא היום
3 תתנגד עמי תתנגד להם
4 תתנגד לעריצות האלימה של המסתערב
5 אל תקשיב לאבות
6 כבלו אותנו באשליות השלום
7 אל תחשוש מלשוונות מרכבה
8 כי האמת בליבך חזקה יותר
9 כל עוד אתה מתנגד במולדת
10 יחיו הרזואט ולא יתעייפו
11 עלי קרא מקברו
12 תתנגד עמי הגועש
13 ותכתוב אותי ביריב חזק
14 ונהייתה התשובה לאברי גופי
15 תתנגד עמי תתנגד להם.
- 16
- 17 7. הסרטון זכה עד ליום 14.10.15 ל-153 צפיות באתר ה"youtube" ונכון למועד הגשת כתב האישום
18 נצפה כבר למעלה מ-200 פעמים. בפייסבוק זכה סרטון זה למספר תגובות אוהדות.
19 8. ביום 4.10.15 פרסמה הנאשמת בחשבון הפייסבוק את האמרה הבאה: "אללה אכבר וברוך
20 השם...תנועת הג'יהאד האסלאמי מכריזה בהצהרה על המשך האינתיפאדה בכל רחבי
21 הגדה...המשך זה אומר הרחבה...זאת אומרת כל פלסטיין...ועלינו להתחיל בתוך הקו
22 הירוק...לנצחון אלאקצא ונכריז עליה אינתיפאדה כללית...#תתנגד".
23 פרסום זה זכה ל-53 סימני חיבוב ואף הוביל לתגובות לעידוד אינתיפאדה.
24 9. ביום 9.10.15 הגיעה אסראא עבד כשהיא מצוידת בסכין אל התחנה המרכזית בעפולה ונחשדה
25 כמי שבכוונתה לבצע פיגוע דקירה נגד יהודים. בעקבות כך פרסמה הנאשמת בתמונת השער
26 שבראש חשבון הפייסבוק את תמונתה של אסראא עבד. בנוסף, פרסמה הנאשמת בתמונת
27 הפרופיל של חשבון פייסבוק זה תמונה עם הכיתוב "אני שהייד הבא".
28 10. בסעיף העובדות המסכם שבכתב האישום, נטען כי במעשים המתוארים לעיל פרסמה הנאשמת
29 קריאות למעשי אלימות וטרור דברי שבח ועידוד למעשי אלימות, אשר הן תוכנם, מידת החשיפה
30 לפרסומיה של הנאשמת ונסיבות פרסומם הקימו אפשרות ממשית לעשיית מעשי אלימות או
31 טרור. כמו כן, בפרסום מיום 4.10.15 בפייסבוק פרסמה הנאשמת בכתב דברי שבח, אהדה או
32 קריאה לעזרה או תמיכה בארגון טרוריסטי ועשתה מעשה שיש בו גילוי של הזדהות עם ארגון
33 טרוריסטי ואהדה אליו, בהנפת דגל, בהצגת סמל וסיסמה, ומעשה גלוי דומה המגלה בבירור
34 הזדהות או אהדה כאמור, והכל במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי
35 יכולים לראות או לשמוע גילוי כזה של הזדהות או אהדה.
36
37

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

ג. אישור היועץ המשפטי לממשלה

- 1
- 2 .1 ב"כ הנאשמת טענה בסיכומיה לבטלות האישום הנוגע לסעיף 4 (ב)ז) לפקודה למניעת טרור,
3 בהעדר אישור מטעם היועמ"ש להגשת כתב אישום בגין עבירות אלו, אישור הנדרש הן בהתאם
4 להנחיות היועץ המשפטי לממשלה, הן מכוח הנחיות פרקליט המדינה והן מכוח סעיף 24 (ה) לחוק
5 המאבק בטרור. טענה זו נטענה בבחינת פגם בכתב האישום וכן בגדרי טענת הגנה מן הצדק.
- 6
- 7 .2 ב"כ המאשימה טענה כי קיים אישור יועץ להגשת כתב אישום בעבירה לפי הפקודה למניעת טרור,
8 אולם אין היא נדרשת להציגו, בהעדר הוראת חוק המורה לעשות כן. האישור ניתן בהתאם
9 להנחיות היועץ המשפטי לממשלה ולכן הנו אישור פנימי, כאשר חוק המאבק בטרור חוקק לאחר
10 מועד הגשת כתב האישום.
- 11
- 12 .3 עובדתית, כתב האישום בתיק זה הוגש ביום 2.11.15, בגין עבירה לפי סעיף 2ד144 לחוק העונשין
13 ובגין עבירה לפי סעיף 4 (ב) ו-ז) לפקודה למניעת טרור.
- 14
- 15 .4 בעת הגשת כתב האישום, רק ביחס לסעיף 2ד144 היתה דרישה סטטוטורית, מכוח סעיף 144ה,
16 כי כתב אישום יוגש רק לאחר הסכמה בכתב מטעם היועמ"ש. המחוקק לא קבע דרישה דומה
17 ביחס לסעיף 4 לפקודה למניעת טרור.
- 18
- 19 .5 לכתב האישום צורף בעת הגשתו אישור יועמ"ש, שכותרתו: "הסכמת היועץ המשפטי לממשלה
20 להגשת כתב-אישום", ותוכנו כלהלן:
- 21 "בהתאם להוראת סעיף 144ה לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק),
22 הנני נותן בזה את הסכמתי לכך שהנאשמת דארין טאטור, ת.ז. 043216670,
23 תועמד לדין בבית-משפט השלום בנצרת, בגין עבירות של הסתה לאלימות או
24 לטרור לפי סעיף 2ד144 לחוק, על פי המיוחס לה בכתב האישום המצורף
25 להסכמה זו והמסומן א'".
- 26
- 27 הנה כי כן, ניתנה הסכמת היועמ"ש, בכתב, להגשת כתב האישום בגין עבירה של הסתה לאלימות
28 או לטרור לפי סעיף 2ד144 לחוק העונשין, בדיוק לפי דרישת המחוקק.
- 29

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 6. אין מחלוקת כי בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה (שהיו בתוקף בעת הגשת כתב
2 האישום), נדרשת הסכמת היועמ"ש להגשת כתב אישום גם ביחס לעבירה לפי הפקודה למניעת
3 טרור.
- 4
- 5 **הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.1004 (50.008, 51.002), בדבר "אישור מוקדם להגשת**
6 **כתב אישום", קובעת:**
- 7 "בנוסף למקרים, בהם מעוגנת בחוק הקביעה, שכתב האישום לא יוגש אלא
8 על-ידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו, טעונה הגשת כתב אישום
9 אישור מראש על-ידי היועץ המשפטי לממשלה גם במקרים המפורטים להלן:
10 ...ג) כאשר מוגש אישום על עבירה מכוח הפקודה למניעת טרור, התשי"ח –
11 1948...".
- 12
- 13 בהנחיה נערכה הבחנה בין אישור שניתן לפי חוק לבין אישור שניתן לפי הנחיה: "ככלל, בכל מקרה
14 בו הגשת כתב האישום טעונה אישור מכוח הנחיה זו, יש לבקש את האישור מראש. עם זאת,
15 במקרים בהם דרישת האישור היא מכוח ההנחיה בלבד ואינה מעוגנת בחוק...היועץ המשפטי
16 לממשלה יוכל לאשר הגשת כתב האישום בדיעבד, לפי שיקול דעתו. אישור בדיעבד איננו אפשרי
17 כאשר הדרישה לאישור מעוגנת בחוק (ע"פ 6/80 חסבלה נ' מדינת ישראל...)".
- 18
- 19 7. ב"כ המאשימה הצהירה כי ניתנה הסכמת היועמ"ש בדבר הגשת כתב האישום גם ביחס לסעיף 4
20 (ב) ו-ז) לפקודה למניעת טרור.
- 21
- 22 8. כפי שצוין, השוני בין סעיף 2ד144 לחוק העונשין לבין סעיף 4 לפקודה למניעת טרור, בקשר עם
23 הדרישה לאישור היועמ"ש, הנו שאישור היועץ לגבי סעיף 2ד144 מקורו בחקיקה ראשית סעיף
24 144ה (ולכן הוגש האישור בצמוד לכתב האישום), בעוד אישור היועץ ביחס לפקודה למניעת טרור
25 מקורו בהנחיות היועץ המשפטי לממשלה ולא בפקודה.
- 26
- 27 9. הנחיות היועץ המשפטי לממשלה מדריכות את הרשויות בהפעלת סמכויותיהן ומחייבות את
28 הפרקליטות (בג"ץ 210/13 עו"ד דב אבן אור נ' היועץ המשפטי לממשלה (15.01.2014)).
- 29 עם זאת, בהעדר דרישה בחקיקה ראשית, הסכמת היועץ אינה חומר חקירה ואינה צריכה להיות
30 מוגשת לבית המשפט יחד עם כתב האישום.

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1
- 2 10. חוקת התקינות המנהלית קובעת שברגיל ניתן להניח לטובתה של הרשות כי נהגה כדין. חוקה זו
- 3 ניתנת לסתירה. על המבקש לסתור מוטל הנטל להציג ולו ראשית ראיה אשר תסדוק באותה
- 4 חוקה. ככל שתסתר החוקה, הנטל עובר לרשות להוכחת תקינות פעולותיה (עמ' 4072/11 עיריית
- 5 **בת ים נ' ירדנה לוי** (20.06.2012)).
- 6
- 7 11. במקרה דנן, הצהירה ב"כ המאשימה כי נתקבלה הסכמת היועמ"ש להגשת כתב אישום גם
- 8 בעבירה לפי סעיף 4(ב) (ז) לפקודה למניעת טרור. העלאת טענה כי לא ניתנה הסכמה מעין זו, אינה
- 9 בגדר סתירת חוקת התקינות.
- 10
- 11 12. בתאריך 1.11.16 נכנס לתוקפו חוק המאבק בטרור, המרכז במסגרת סעיף 24(א) ו-(ב) לחוק, את
- 12 האיסורים הפליליים נשוא סעיף 144 ד' לחוק העונשין וסעיף 4(ב) ו-(ז) לפקודה למניעת טרור.
- 13 בסעיף 24(ה) לחוק המאבק בטרור נקבע כי לא יוגש כתב אישום בגין האיסורים דנן (סעיף 24),
- 14 אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה. דהינו, בחוק החדש נקבע כי ממועד כניסתו לתוקף נדרש
- 15 אישור יועמ"ש עם הגשת כתב אישום בגין כל האיסורים דנן (לרבות סעיף 4 לפקודה שמצא מקומו
- 16 בסעיף 24(א) לחוק).
- 17
- 18 יתכן כי משחוקק חוק המאבק בטרור והתווה את דרך הפעולה הראויה (סעיף 24(ה)), ושעה שלפי
- 19 הצהרת המאשימה קיים אישור יועמ"ש בידיה גם ביחס להגשת כתב אישום לפי סעיף 4 לפקודה
- 20 למניעת טרור, מן הראוי היה שאישור זה יועבר לעיון ההגנה, אף אם לא יוגש לבית המשפט.
- 21
- 22 יחד עם זאת, הוראת סעיף 24(ה) לחוק המאבק בטרור אינה חלה רטרואקטיבית, ועובדתית כתב
- 23 האישום הוגש כשנה לפני כניסתו לתוקף של חוק המאבק בטרור. בעת הגשת כתב האישום לא
- 24 נדרש בחקיקה ראשית אישור יועמ"ש להגשת כתב אישום לפי סעיף 4 (ב) (ז) לפקודה למניעת טרור
- 25 ולכן אי הגשת האישור, אינו בגדר פגם בכתב האישום ואינו מביא לבטלות האישום בגין סעיף 4
- 26 (ב) (ז) לפקודה למניעת טרור.
- 27
- 28 13. מעבר לכך, מעיון בנוסח אישור היועץ המשפטי לממשלה שצורף לכתב האישום, בעת הגשתו, נהיר
- 29 כי כתב האישום על כל חלקיו, הובא בפני היועץ המשפטי לממשלה, שאף סימן אותו "א" ואישר
- 30 בכתב את נוסחו כפי שהוגש בפועל.

31

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 ב"כ הנאשמת טענה כי באשרו כתב אישום בגין סעיף 2ד144 בלבד, הביע היועמ"ש עמדתו כי רק
2 בגין אותו סעיף יוגש האישום, ולא בגין הפקודה למניעת טרור.
3
4 אינני תמימת דעים עם ההגנה בעניין פרשנותה למסמך. כפי שצוין, בעת הגשת כתב האישום,
5 בחקיקה ראשית נכללה דרישה לאישור יועמ"ש להגשת כתב אישום בגין סעיף 2ד144 בלבד, ולכן
6 צוין סעיף זה מפורשות. במקביל, הובהר באישור הנ"ל כי כתב האישום יוגש כנגד הנאשמת "על
7 פי המיוחס לה בכתב האישום המצורף להסכמה זו והמסומן א". אותו כתב אישום שסומן "א"
8 כולל את סעיף 4(ב) ו-4(ז) לפקודה למניעת טרור.
9
10 במילים אחרות, במישור המהותי, מן האישור עולה כי היועץ המשפטי לממשלה בחן את כל כתב
11 האישום, כפי שהוגש לבית משפט זה, ונתן הסכמתו להגשתו במלואו, לאחר שקילת כל היבטיו
12 והשלכותיו. בנסיבות אלו, קוימה באופן מלא התכלית הגלומה בסעיף 24(ה) לחוק המאבק בטרור
13 וכמוה גם תכלית הנחיית היועץ המשפטי לממשלה.
14
15 סוף דבר, הנני דוחה את הטענה בדבר בטלות האישום מחמת העדר הסכמה להגשתו מטעם היועץ
16 המשפטי לממשלה.
17
18 **ד. הוראות החוק המיוחסות לנאשמת בכתב האישום וחוק המאבק בטרור:**
19
20 1. כפי שצוין, כתב האישום הוגש ביום 2.11.15 בגין עבירה של הסתה לאלימות (מס' מקרים), לפי
21 סעיף 2ד144 לחוק העונשין, ובגין עבירה של תמיכה בארגון טרור, עבירה לפי סעיפים 4(ב)+4(ז)
22 לפקודה למניעת טרור, תש"ח – 1948.
23
24 2. בתאריך 1.11.16 חוקק חוק המאבק בטרור, התשע"ו - 2016.
25
26 3. בסעיף 73 לחוק המאבק בטרור נקבע כי הפקודה למניעת טרור מבוטלת.
27
28 4. בעקבות סעיף 81 לחוק המאבק בטרור, תוקנה הוראת סעיף 2ד144 לחוק העונשין והיא כוללת
29 כיום הסתה לאלימות בלבד, כשהסתה לטרור הוסרה מן הסעיף.
30
31 5. על נפקות השינוי נעמוד עתה.
32 תחילה יש לבחון אם על שינוי החקיקה דגן חל סעיף 4 לחוק העונשין או סעיף 5 לחוק העונשין.

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

סעיף 4 לחוק העונשין קובע:

4. ביטול העבירה לאחר עשייתה
נעברה עבירה ובוטל בחיקוק האיסור עליה – תתבטל האחריות הפלילית
לעשייתה; ההליכים שהוחל בהם – יופסקו; ניתן גזר-דין - יופסק ביצועו;
ולא יהיו בעתיד עוד תוצאות נובעות מן ההרשעה".

סעיף 5 לחוק העונשין קובע:

5. שינוי חיקוק לאחר עשיית העבירה
(א) נעברה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלוט לגביה, חל שינוי בנוגע
להגדרתה או לאחריות לה, או בנוגע לעונש שנקבע לה, יחול על העניין
החיקוק המקל עם העושה; "אחריות לה" – לרבות תחולת סייגים
לאחריות הפלילית למעשה.
(ב) הורשע אדם בפסק דין חלוט ולאחר מכן נקבע לאותה עבירה בחיקוק
עונש, שלפי מידתו או סוגו הוא קל מזה שהוטל עליו – יהיה עונשו העונש
המרבי שנקבע בחיקוק, כאילו הוטל מלכתחילה".

6. ברע"פ 8273/13 מדינת ישראל נ' חיימוביץ' (25.12.2014) דן בית המשפט העליון בשאלת היקפם
של סעיף 4 וסעיף 5 לחוק העונשין, וקבע:

"38.... עניינו של סעיף 4 לחוק העונשין הוא בביטולה של נורמה פלילית.
תחולתו אינה תלויה בשלב שבו נמצא ההליך. השלכותיו הגורפות,
המאיינות כל זכר לפליליות אשר דבקה בהתנהגותו של הפרט, עשויות
לבוא לידי ביטוי על כל צעד ושעל, החל מהפסקת חקירתו הראשונית וכלה
בשחרורו מבית הסוהר שנים לאחר שהרשעתו נעשתה חלוטה. לעומת זאת,
היקפו של סעיף 5 לחוק העונשין הוא מצומצם יותר. אין הוא עוסק
בביטולה של נורמה פלילית, אלא בשינויה לקולה. תחולתו ועוצמתו
מושפעות מהשלב שבו נמצא ההליך. תוצאותיו אינן כה מרחיקות לכת....
39....סעיף 5(א) עוסק במגוון רחב של שינויים מקלים אשר עשויים
להתממש בעבירה פלונית, יהא זה שינוי בהגדרתה (על שלל יסודותיה
ורכיביה), באחריות לביצועה (לרבות תחולת הסייגים לפליליותה), או
בעונש הקבוע בצדה. במצבים מעין אלו, וכל עוד טרם ניתן פסק דין חלוט,
יחול על העניין החיקוק המקל עם הפרט....

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 147. כדי ליתן משמעות לאבחנה בין ביטול האיסור שבעבירה לבין
2 שינוי יש לדעתי לשאול את השאלה הבאה : האם ויתר המחוקק על ההגנה
3 הניתנת באמצעות המשפט הפלילי לערך חברתי מסוים או שמא נמשכת
4 ההגנה על אותו ערך, אם כי במתכונת אחרת? לפי החלופה הראשונה, לפנינו
5 ביטול האיסור שבעבירה במונח סעיף 4 לחוק, ולפי החלופה השנייה מדובר
6 בשינוי עבירה הנופלת בגדרו של סעיף 5".
7
- 8 7. בת"פ (מחוזי ירושלים) 29121-07-17 **מדינת ישראל נ' זעיר** (07.03.2018), עתרה ההגנה לביטול
9 כתב האישום בין השאר בנימוק שחוק המאבק בטרור ביטל את סעיף החיקוק שיוחס לנאשם
10 באותו כתב אישום. כבוד השופטת דנה כהן-לקח התייחסה לסוגיה האמורה בקשר עם תחולת
11 סעיפים 4 ו-5 לחוק העונשין :
- 12 "5. שני הסעיפים האמורים עוסקים בהשלכות הרטרואקטיביות שיש
13 ל"ביטול" או ל"שינוי" של חיקוק הקובע דבר עבירה, לגבי מעשים שנעשו
14 לפני כניסתו לתוקף של הביטול או השינוי. התפיסה המונחת בבסיס
15 הוראות חוק אלה, היא כי כאשר חיקוק שקובע דבר עבירה בוטל או
16 השתנה, הדבר משקף שינוי בעמדה הערכית של החברה ביחס לפליליות
17 המעשה, לפי צרכי החברה המשתנים. ההנחה היא כי כאשר מדובר בביטול
18 עבירה לאחר ביצועה, או כאשר נעשה שינוי מקל בחיקוק לגבי האחריות
19 לעבירה או לגבי העונש בגינה, לא מוצדק לשפוט את הנאשם לפי החיקוק
20 המחמיר הנוגד את השקפת החברה נכון לזמן בירור האחריות או העונש.
21 לפי אותה תפיסה, קמה הצדקה מהותית להחיל את הביטול או השינוי של
22 האיסור הפלילי למפרע, וזאת כל עוד מדובר בביטול או בשינוי שמקל עם
23 הנאשם, שאז אין בתחולה הרטרואקטיבית כדי לפגוע בנאשם אלא כדי
24 להיטיב עמו (יורם רבין ויניב ואקי דיני עונשין כרך א 135-136 (2014)).
25 6. סעיף 4 לחוק העונשין מתייחס למצב בו האיסור הפלילי בוטל לאחר
26 ביצוע העבירה. במילים אחרות : הסעיף דן במצב שבו מעשה שהיה אסור
27 לפי חוק בעת עשייתו הפך למעשה "מותר". בנסיבות כאלה, קובע סעיף 4
28 כי האחריות הפלילית בגין אותה עבירה תתבטל למפרע. ודוק, סעיף 4 הנ"ל
29 מתייחס למצבים בהם האיסור הפלילי התבטל מכל וכל...סעיף 4 אינו דן
30 במצבים בהם נחקקה עבירה חדשה בעלת יסודות זהים לעבירה שבוטלה ;
31 או במצבים בהם בספר החוקים כבר קיימת עבירה כזו שאינה מבוטלת על-
32 ידי החקיקה החדשה ; או במצבים בהם נחקקת עבירה חדשה בעלת יסודות

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 שונים ביחס לעבירה שבוטלה, ובלבד שהעבירה החדשה כוללת את
2 "האיסור" שהיה קיים בעבירה המבוטלת. הסיבה לכל אלה היא כי עניינו
3 של סעיף 4 לחוק העונשין אינו בעצם ביטול עבירה, אלא עניינו בביטול
4 האיסור שבבסיס העבירה. כל עוד האיסור הפלילי מוסיף להתקיים, אין
5 בביטול עצם העבירה כדי לבטל למפרע את האחריות בגין האיסור הפלילי
6 בהיותו שריר וקיים (רבין וואקי הנ"ל, עמ' 139).

7. בניגוד לסעיף 4 לחוק העונשין העוסק במצבים בהם האיסור שבעבירה
8 בוטל לאחר ביצועה, הרי סעיף 5 לחוק העונשין עוסק בנסיבות בהן
9 העבירה שונתה לאחר שנעברה. בהקשר זה, קובע סעיף 5 לחוק העונשין
10 כי כאשר הגדרת העבירה, האחריות לה או העונש בגינה שונו לאחר
11 ביצועה, השינוי יחול למפרע, וזאת בתנאי שהשינוי מיטיב עם הנאשם
12 (ראו: יעקב קדמי על הדין בפלילים חלק ראשון 9-17 (2004)).

8. על-מנת להבחין בין ביטול האיסור שבעבירה הפלילית לבין שינוי, נקבע
9 בפסיקה כי יש לשאול את השאלה הבאה: האם המחוקק ויתר על ההגנה
10 הניתנת באמצעות המשפט הפלילי לערך חברתי מסוים, או שמא נמשכת
11 ההגנה על אותו הערך אף אם במתכונת אחרת? החלופה הראשונה
12 משמעותה שינוי האיסור שבעבירה לי סעיף 5 לחוק (ראו: רע"פ 8273/13
13 מדינת ישראל נ' חיימוביץ' (25.12.2014), פס' 47 מפי כב' השופט סולברג).
14 9. בהתאם למבחן האמור, אני סבורה כי ביטול תקנות 84-85 לתקנות
15 ההגנה, אינו בגדר ביטול האיסור שבעבירה, אלא החלפת מתכונתה...אין
16 מדובר בביטול האיסור שבבסיס העבירה של חברות בהתאחדות בלתי
17 מותרת, אלא האיסור ממשוך להתקיים במתכונת חליפית...

10. בנסיבות העניין, חל ההסדר הקבוע בסעיף 5 לחוק העונשין,
11 משמעות הדבר היא כי הגדרת העבירה של התאחדות בלתי מותרת,
12 האחריות לה והעונש בגינה, יחולו במתכונת שהיתה בתוקף בעת ביצוע
13 המעשים המיוחסים לנאשם לפי סעיף 85(1)(ב) לתקנות ההגנה (זאת, אלא
14 אם כן חל שינוי מאוחר שהקל עם הנאשם, שאז הוא יחול למפרע. בהקשר
15 זה אעיר כי לטענת המאשימה בכתב-האישום, תקנה 85(1)(ב) לתקנות
16 ההגנה הוחלפה על-ידי סעיף 21 לחוק המאבק בטרור, ולפיכך על פני
17 הדברים לא חל שינוי סטטוטורי שבכוחו להיטיב עם הנאשם. מכל מקום,
18 בשלב זה לא נטען לפניי אחרת...").

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

8. במקרה דנו, ב"כ הצדדים אינם חולקים כי על השינוי בחקיקה, הנובע מחקיקת חוק המאבק
בטרור, חל סעיף 5 לחוק העונשין.

בהתאם לסעיף 5 לחוק העונשין, כדי לבחון מהו ההסדר החל, יש לבחון את יסודות העבירות נשוא
כתב האישום אל מול יסודות העבירות בחוק המאבק בטרור.

ב"כ המאשימה טוענת כי את עבירת ההסתה לטרור שנמחקה מסעיף 2ד144 לחוק העונשין, מחליף
סעיף 24(ב) לחוק המאבק בטרור.

עוד טענה כי את עבירת ההזדהות עם ארגון טרור, לפי סעיף 4(ב) ו-ז(ז) לפקודה למניעת טרור,
החליף סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור.

ב"כ הנאשמת טוענת כי האיסורים שהיו קבועים בסעיף 4(ב)ז(ז) לפקודת למניעת טרור ובסעיף
2ד144 לחוק העונשין, עת הוגש כתב האישום, מוצאים כיום מקומם בסעיף 24(א)(1) לחוק
המאבק בטרור.

יסודות העבירה על סעיף 2ד144 לחוק העונשין (י. קדמי "על הדין בפלילים חוק העונשין", חלק
רביעי, מהדורה מעודכנת, תשס"ו – 2006, עמ' 1986-1987):

"2ד144. הסתה לאלימות או לטרור

(א) המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות או טרור, או דברי שבח, אהדה
או עידוד למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה
– פרסום מסית), ועל פי תוכנו של הפרסום המסית, והנסיבות שבהן
פורסם, יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור, דינו
– מאסר חמש שנים.

(ב) בסעיף זה, 'מעשה אלימות או טרור' – מעשה המהווה עבירה הפוגעת
בגופו של אדם או המעמידה אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה".

היסוד העובדתי:

1. המפרסם – כמשמעותו בסעיף 34כד לחוק העונשין (המעשה).
2. פרסום מסית – כהגדרתו בס"ק (א) ו-ב(ב) לסעיף 2ד144 (הכולל "קריאה לעשיית מעשה
אלימות או טרור או דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או
הזדהות עמו", כשהגדרת "מעשה טרור" בס"ק (ב)) (נסיבה ומאפייניה).

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

3. "שעל פי תוכנו...יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור" – מבטא דרישה של עמידת הפרסום במבחן הסתברותי של "אפשרות ממשית" (נסיבה).

ביחס למבחן ההסתברותי נאמר ברע"פ 2533/10 **מדינת ישראל נ' בן חורין**: "הערך המוגן הוא החשש ממעשי אלימת וטרור. יושם אל לב, כי אף שננטש הניסוח של "אפשרות סבירה", לא נבחר תחתיו "ודאות קרובה", אלא "אפשרות ממשית". אמת המידה של "אפשרות ממשית" מצויה אפוא בתוך בין "ודאות קרובה" לבין "אפשרות סבירה" ו"חשש לאפשרות". רמה הסתברותית זו שונה מפסיקה שניתנה בהקשרים שונים, ששמה את הדגש על "ודאות קרובה".

היסוד הנפשי:
 העבירה לפי סעיף זה הנה עבירה התנהגותית שאינה דורשת "כוונה"; ובתור שכזו יבוא היסוד הנפשי הדרוש להרשעה על פיה על סיפוקו ב"מודעות" לטיב המעשה ול"התקיימות הנסיבות".

סעיף 4 (ב) ו-ז) לפקודה למניעת טרור, תש"ח - 1948:

4. תמיכה בארגון טרוריסטי
 אדם ---
 (א) (בוטל);
 (ב) **המפרסם**, בכתב או בעל פה, דברי שבח, אהדה או קריאה לעזרה או **תמיכה בארגון טרוריסטי**; או
 ... (ז) ...או העושה מעשה שיש בו גילוי של **הזדהות עם ארגון טרוריסטי** או אהדה אליו, בהנפת דגל, בהצגת סמל או סיסמה או בהשמעת המנון או סיסמה, או כל מעשה גלוי דומה **המגלה בבירור** הזדהות או אהדה כאמור, והכל במקום **ציבורי** או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לראות או לשמוע גילוי כזה של הזדהות או אהדה;

יואשם בעבירה, ובצאתו חייב בדין, יהא צפוי לעונש מאסר עד שלוש שנים או לקנס עד 1000 לירות או לשני העונשים גם יחד".

היסוד העובדתי בסעיף 4(ב) לפקודה:

1. המפרסם – כמשמעותו בסעיף 34כד לחוק העונשין (המעשה).
 2. מהות הפרסום - הכולל דברי שבח, אהדה או קריאה לעזרה או תמיכה בארגון טרוריסטי (נסיבה ומאפייניה).

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

היסוד העובדתי בסעיף 4(ז) לפקודה :

- 1 .1 העושה מעשה ; (המעשה)
- 2 .2 שיש בו גילוי של הזדהות עם ארגון טרוריסטי או אהדה אליו, בהנפת דגל, בהצגת סמל או
- 3 סיסמה או בהשמעת המנון או סיסמה, או כל מעשה גלוי דומה המגלה בבירור הזדהות או
- 4 אהדה כאמור ; (נסיבות ומאפייניהם)
- 5 .3 במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לראות או לשמוע גילוי
- 6 כזה של הזדהות או אהדה ; (נסיבה)
- 7

היסוד הנפשי בסעיפים 4(ב) ו-4(ז) לפקודה למניעת טרור :

העבירה לפי סעיף זה הנה עבירה התנהגותית שאינה דורשת "כוונה" ; ובתור שכזו יבוא היסוד הנפשי הדרוש להרשעה על פיה על סיפוקו ב"מודעות" לטיב המעשה ול"התקיימות הנסיבות".

סעיף 24 לחוק המאבק בטרור, נוסח באופן הבא :

"24. גילוי הזדהות עם ארגון טרור והסתה לטרור

(א) העושה מעשה של הזדהות עם ארגון טרור, לרבות בדרך של פרסום דברי שבח, תמיכה או אהדה, הנפת דגל, הצגה או פרסום של סמל, או הצגה, השמעה או פרסום של סיסמה או המנון, באחד מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים :

(1) בפומבי, במטרה להזדהות עם ארגון הטרור ;

(2) בנסיבות שבהן יש אפשרות ממשית שהדבר יביא לביצוע מעשה טרור או עבירה לפי סעיפים 22, 23, 25 או 29.

(ב) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר חמש שנים :

(1) מפרסם קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור ;

(2) מפרסם דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה טרור, תמיכה או הזדהות עמו, ועל פי תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פורסם יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה טרור.

(ג) ...

(ד) ...

(ה) לא יוגש כתב אישום לפי סעיף זה אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה".

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 היסוד העובדתי בעבירה לפי סעיף 24 (א) לחוק המאבק בטרור:

- 2 1. העושה מעשה. (מעשה)
3 2. מעשה של הזדהות עם ארגון טרור (כולל פרסום דברי שבח, תמיכה או אהדה, הנפת דגל,
4 הצגה או פרסום של סמל, או הצגה, השמעה או פרסום של סיסמה או המנון) (נסיבה
5 ומאפייניה).
6 3. חלופת סעי' 24(א)(1) - המעשה יעשה בפומבי, במטרה להזדהות עם ארגון הטרור.
7 4. חלופת סעי' 24(א)(2) - בנסיבות שיש בהן אפשרות ממשית שהדבר יביא לביצוע מעשה טרור
8 או עבירה לפי סעי' 22, 23, 25, 29 לחוק.

9 בס"ק (1) ו-(2) מדובר בנסיבות חלופיות, שרק השנייה כוללת דרישה לעמידת המעשה במבחן
10 הסתברותי של "אפשרות ממשית". דהינו: ככל שהמעשה נעשה בפומבי, במטרה להזדהות עם ארגון
11 טרור, אין צורך בהוכחת "אפשרות ממשית".
12 בנקודה זו, כעולה מסיכומי הצדדים, אין מחלוקת כי סעיף 24(א)(1) לחוק הוא שהחליף את סעיף 4(ב)
13 ו-(ז) לפקודה למניעת טרור. עיננו הרואות כי מסעיף 24(א)(1) לחוק בוטלה הדרישה למעשה "המגלה
14 בבירור הזדהות או...", "אך קמה דרישה ל"מטרה להזדהות עם...". כמצוות סעיף 5 לחוק העונשין,
15 יסודות העבירות, המקלים עם הנאשמת, הם שיחולו בנדון.

16
17 היסוד הנפשי בסעיף 24(א) לחוק:

18 עבירה לפי סעיף 24(א)(2) הנה עבירה התנהגותית ובצדה נדרשת "מודעות" למעשה ולנסיבות.
19
20 העבירה לפי סעיף 24(א)(1) הנה "עבירת מטרה". העבירה אינה עבירה תוצאתית אלא התנהגותית,
21 ולכן לא נדרשת "כוונה" בגדרי היסוד הנפשי, אלא מטרה השייכת ל"מודעות" למעשה ולנסיבות.
22 מדובר ברצון או שאיפה להשגת יעד מסוים, כאשר אותו יעד הוא מעבר לנדרש ברכיב העובדתי.
23 ביחס להוכחת "מטרה" כאמור, ניתן להסיקה מן הראיות או מ"הלכת הצפיות" לפיה המודעות
24 להתממשות המטרה, כאפשרות קרובה לוודאי, שקולה כנגד הרצון להשיג את המטרה.

25
26 בהתאם לסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, המודעות ו"עצימת עיניים" שקולות הן, לעניין המחשבה
27 הפלילית – המודעות ל"טיב המעשה" ול"קיום הנסיבות". "עצימת עיניים" מהווה תחליף למודעות
28 בפועל, מקום בו מתקיימות נסיבות הדרושות להרשעה והנאשם נמנע מלברר את החשד.

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 היסוד העובדתי בעבירה לפי סעיף 24(ב) לחוק המאבק בטרור :

2 1. המפרסם – החוק מפנה להגדרה בסעיף 34כד לחוק העונשין (המעשה).

3 2. פרסום אסור לפי סעיף זה, יכול לכלול "קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור" (סעיף 24(ב)(1) לחוק)

4 או לכלול דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה טרור, תמיכה או הזדהות עמו (סעיף 24(ב)(2) לחוק)

5 (נסיבה ומאפייניה).

6 3. "שעל פי תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פרסם יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה

7 אלימות או טרור" – מבטא דרישה של עמידת הפרסום במבחן הסתברותי של "אפשרות ממשית".

8 בחוק נקבע כי המבחן ההסתברותי חל רק על סעיף 24(ב)(2) לחוק. ביחס לסעיף 24(ב)(1) לחוק אין

9 דרישה לעמידה במבחן הסתברותי. למרות זאת, מתקיימת בענייננו דרישה זו גם ביחס לס"ק (1)

10 לאור השינוי בהגדרת העבירה (בהשוואה לסעיף 144ד2) ובראי הוראת סעיף 5(א) לחוק העונשין.

11 בסעיף 2 לחוק המאבק בטרור, הוגדר "מעשה טרור", באופן הבא :

12 "מעשה המהווה עבירה או איום בעשיית מעשה כאמור, שמתקיימים לגביהם

13 כל אלה :

14 (1) הם נעשו מתוך מניע מדיני, דתי, לאומני או אידיאולוגי ;

15 (2) הם נעשו במטרה לעורר פחד או בהלה בציבור או במטרה לאלץ ממשלה או

16 רשות שלטונית אחרת...לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה ;

17 (3) במעשה שנעשה או במעשה שאיימו בעשייתו, היה אחד מאלה, או סיכון

18 ממשי לאחד מאלה :

19 (א) פגיעה חמורה בגופו של אדם או בחירותו ;

20 (ב) פגיעה חמורה בבריאות הציבור או בבריאותו ;

21 (ג) פגיעה חמורה ברכוש... ;

22 (ד) פגיעה חמורה בקודשי דת... ;

23 (ה) פגיעה חמורה בתשתיות, במערכות או בשירותים חיוניים...;...."

24 היסוד הנפשי בעבירה לפי סעיף 24(ב) לחוק המאבק בטרור :

25 העבירה לפי סעיף זה הנה עבירה התנהגותית שאינה דורשת "כוונה" ; ובתור שכזו יבוא היסוד הנפשי

26 הדרוש להרשעה על פיה על סיפוקו ב"מודעות" לטיב המעשה ול"התקיימות הנסיבות".

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 ה. אודות המבחן ההסתברותי – "אפשרות ממשית":

2
3 1. היסוד ההסתברותי שנקבע ע"י המחוקק בסעיף 2ד144 לחוק העונשין הנו "אפשרות ממשית".
4 דרישה זו קיימת במסגרת סעיף 24 (א)2(2) וסעיף 24(ב)2(2) לחוק המאבק בטרור. בהתאם למתווה
5 של סעיף 5(א) לחוק העונשין, נבחן את היסוד ההסתברותי כחלק מניתוח העבירות המיוחסות
6 לנאשמת.

7
8 2. במסגרת רע"פ 2533/10 מדינת ישראל נ' בן חורין, נדון המבחן ההסתברותי של "אפשרות
9 ממשית" וניתנה רשימה בלתי סגורה של נסיבות אשר יש לשקלן בגדרו:

10 "המבחן הוא תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פרסם. הסעיף אינו מציין
11 במפורש דומיננטיות המפרסם והאווירה המתלהמת. ודוק: נתונים אלה
12 רלוונטיים על פי המבחן הכללי שמופיע בסעיף – נסיבות הפרסום. ברם,
13 העדר הפירוט בהגדרתן של נסיבות אלו איננו מקרי. הוא דורש כי בית
14 המשפט יבחן את המקרה כמכלול, מבלי לקבוע מראש מעין מבחנים
15 ראשיים. ודאי, מיהות המפרסם והאווירה השוררת בציבור הנם נתונים
16 חשובים כאמור, אך הם אינם עומדים לבדם. יש לשקול גם שיקולים
17 נוספים, כגון סוג האלימות המדוברת, היקף הקבוצה החשופה לאותה
18 אלימות, היקף הפרסום וקהל היעד שלו, הקשר הפרסום, מקומו והמדיום
19 שבו נעשה שימוש. יש לשאול, בין היתר – מי אמר, מה נאמר, היכן נאמר,
20 באיזה אופן נאמר, למי נאמר ובאיזו מסגרת נאמר. נכון יהא לתת את
21 הדעת למהות הפרסום ואופיו: קריאה, דברי שבת, אהדה, עידוד, תמיכה
22 או הזדהות. זו מצוות המחוקק – "תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות
23 שבהן פרסם"...הרשימה שכלולה בתיבה "נסיבות" אינה סגורה...מקובלת
24 עלי עמדת בא כוח המדינה, שמעשה האלימות שיש לבחון את האפשרות
25 למימושו אינו חייב להיות מעשה דומה לזה שמופיע בפרסום...בנוסף,
26 בדיקת האפשרות הממשית של מעשה אלימות אינה מופנית דווקא לקהל
27 יעד המורכב מאנשים סבירים, אלא גם לקהל שעשוי לכלול אנשים שאינם
28 סבירים או נורמטיביים, ולו בתקופה הרלוונטית לפרסום".

29
30

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 4480-11-15 מדינת ישראל נ' טאטור

3. האווירה השוררת בציבור:

במסגרת כתב האישום טענה המאשימה כי "במהלך חודש אוקטובר 2015, בוצעו באופן יומיומי פיגועים רבים כלפי אזרחים ישראלים יהודים, רובם ע"י מפגעים בודדים תוך שימוש בכלי נשק שונים, אשר גרמו לקטילת חיי אדם ולפציעתם של רבים. על רקע אירועים אלה, שררה בארץ אווירה ציבורית ובטחונית מתוחה ביותר".

בעדותה בבית המשפט מיום 26.1.17 עמ' 82, העידה הנאשמת אודות האווירה הציבורית בתקופה הרלוונטית, ובדבריה עיגנה את הלך הרוח הציבורי כנטען ע"י המאשימה:
"ש. שמעת שבחודשים ספטמבר אוקטובר עד שנעצרת 2015, בעקבות ריבוי פיגועי דקירות ודריסה שבוצעו ע"י יחידים, היו שכינו את זה גם כ"אינתיפאדת היחידים". שמעת את זה.
ת. שמעתי. כן".

בעדותה בבית המשפט מיום 17.11.16 עמ' 70 שוב אישרה הנאשמת את המצב הבטחוני כפי שנחשף לציבור בתקופה הרלוונטית לפרסומים:
"ש. גם ב-10/15 שמעת חדשות.
ת. כן.
ש. שמעת שהיו כמה פיגועי דקירה
ת. כן.
ש. שמעת שעשו את פיגועי הדקירה אנשים בודדים, לא קבוצה.
ת. כן.
ש. שמעת על פיגועים בירושלים
ת. כן.
ש. בעפולה בתחנה המרכזית
ת. כן, אסרא עאבד
ש. שמעת על פיגועים בשומרון, בשטחים.
ת. כן, שמעתי".

בעדותה בבית המשפט מיום 24.11.16 עמ' 73 העידה הנאשמת:
"באותה תקופה אסרו עלינו להכנס למסגד אל אקצא וגם היתה בקשה מוועדת המעקב הערבית שנשתתף בהפגנות שקטות, הפגנות שלום, לדרוש את הזכות להתפלל ולהכנס במסגד אל אקצא".

באותו פרוטוקול עמ' 70-71 מאשרת הנאשמת כי שמעה בחדשות על פאדי עלואן, שנחשד בעשיית פיגוע דקירה (ביום 4.10.15).

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1
2 באותו פרוטוקול בעמ' 72 ש' 5-8 אישרה הנאשמת כי באותה תקופה כתבה פוסט אודות הרגשתה
3 כי רואים את בשורת האינתיפאדה (בהמשך הסבירה כי במילה אינתיפאדה, אותה כתבה, התכוונה
4 לתנועה עממית לדרישת זכויות ולא לפיגועי דקירה).

5
6 באותו פרוטוקול עמ' 68 אישרה הנאשמת כי הסרט שצרפה לשיר נשוא כתב האישום, כולל קטעים
7 מהאינתיפאדה, שראתה כל יום בתקשורת.

8
9 ב"כ הנאשמת טענה כי המאשימה לא הציגה חוות דעת או ראייה אחרת ביחס "לאווירה הציבורית
10 ברחוב הערבי אליו פנה הפרסום" ול"הלך הרוח בציבור הערבי", שאליו הופנה הפרסום. עוד ציינה
11 כי ישנם דגשים שונים בין ראיית המאורעות בין הציבור היהודי והציבור הערבי וכן בין כלי
12 תקשורת לכלי תקשורת, וכיון שהפרסומים נכתבו ונקראו כמעט אך ורק ע"י הציבור הערבי הרי
13 שהבנת הרקע לפרסומים והבנת השפעתם האפשרית צריכה להבחן על רקע התפיסות הרווחות
14 בחברה הערבית. ב"כ הנאשמת פירטה את הדברים הבאים כחלק מתיאור האווירה הציבורית
15 בחברה הערבית:

16
17 "132. נתחיל בפירוט הרקע המקדמי בציון שני מעשי רצח אשר הותירו
18 חותם כבד בקרב הציבור הערבי בישראל – שריפת הנער מחמד אבו ח'דיר
19 בירושלים (2 ביולי 2014) ושריפת בני משפחת דוואבשה בדומא (31 ביולי
20 2015). מאז נשמעות טענות חוזרות ונשנות על אפליה באכיפת החוק ועל
21 אוזלת ידה של המשטרה כאשר מדובר ביהודים שפוגעים בערבים.
22 133. מאז נהרגו אזרחים ערבים על ידי משטרת ישראל באירועים שונים,
23 כאשר בחלק מהאירועים נטען על ידי נציגי הציבור כי ההרג אינו מוצדק
24 והתקיימו מחאות ציבוריות, כמו במקרה של ח'יר חמדאן מכפר כנא שנורה
25 למוות ב-8.11.2014.

26 134. בחודשים ספטמבר ואוקטובר 2015 שררה מתיחות ברחוב הערבי עקב
27 הגבלות על התפילה במסגד אל-אקצא וחשש שישראל מנסה לשנות את
28 הסטטוס קוו במקום. באותה תקופה קיימו הערבים אזרחי ישראל עשרות
29 הפגנות למען חופש התפילה במסגד, שהגיעו לשיאן בהפגנה ארצית לה
30 קראה 'ועדת המעקב' שהתקיימה בסכנין ב-13.10, בה השתתפו עשרות
31 אלפים...

32 137. ביום 9.10.15 נורתה אסראא עאבד, תושבת נצרת, בתחנה
33 המרכזית בעפולה לאחר שנחשדה על ידי כוחות הבטחון...כמי שמתכוונת
34 לבצע פיגוע דקירה, ואולם, מסרטון שהופץ לאחר התקרית עלה כי הירי
35 בוצע בעודה מוקפת בחיילים ומאבטחים ובעודה עומדת ללא נוע...
36 138. במקרה נוסף שאירע ביום 4.10.15 נוראה למוות פאדי עלון, צעיר
37 פלסטיני ממזרח ירושלים לאחר שנחשד שהוא מאיים לדקור עוברי אורח.
38 הירי לעברו בוצע מבלי שנשקפה סכנת חיים מיידית וממשית...
39 139. ביום 22.09.15 נורתה למוות הדיל אל השלמון על ידי חיילי צה"ל.
40 באותו מקרה, הדיל נחשדה כמי שניסתה לדקור חיילים ועל כן נורתה
41 ...וכתוצאה מכך מתה מפציעה. מנסיבות האירוע עלה כי תגובת החיילים

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 היתה מופרזת...פורסם תחקיר צה"ל על ידי אל"מ בן עזרא שמצא כי ניתן
2 היה לסיים את האירוע אחרת ולעצור את הדיל במקום להביא למותה...
3 140. על רקע גל של פיגועים פלסטיניים בספטמבר וראשית אוקטובר 2015,
4 שהתאפיינו על ידי התקפות בלתי צפויות של יחידים לא מאורגנים,
5 התפרסמו קריאות רבות, כולל מצד שרים ומנהיגים פוליטיים, לירות על
6 מנת להרוג בחשודים או במפגעים. על רקע זה התבצע לינץ' ב-18
7 באוקטובר באזרח אתיופי בשם הבטום זרהום שנחשד בטעות במעורבות
8 בפיגוע בתחנה המרכזית בבאר שבע. על רקע דומה גם נורה למוות
9 בירושלים ב-21.10.2015 מאבטח חרדי בשם שמחה חודדטוב שנחשד
10 בטעות על ידי חיילים.
11 142.... הנאשמת תטען כי פרסום הדברים נעשה על רקע מצב בו הציבור
12 הערבי בישראל נחשף פעם אחר פעם למדיניות האצבע הקלה על ההדק של
13 כוחות הבטחון בכל הנוגע לפלסטינים, בין אם אזרחי ישראל ובין אם
14 תושבי הגדה המערבית...הציבור הערבי במדינה רואה ביחס של המשטרה
15 ורשויות המדינה כביטוי נוסף לאפליה ואי השוויון והיותם אזרחים סוג ב'
16 שדמם מותר....בחינת נסיבות אלה מלמדת על האופן שבו פרסומיה של
17 הנאשמת נתפסו בקרב קהל שומעיה, קרי כמחאה והבעת התקוממות נגד
18 העוול שנגרם לעם הפלסטיני בישראל ובגדה.
19 143. כיוצא בכך, ההגנה תטען כי על פי תוכנו של הפרסום ונסיבות פרסומו
20 לא מתקיים יסוד האפשרות הממשית כנדרש בחוק" (הדגשה שלי – ע.ב.).
21
22 הן המאשימה והן ההגנה לא הציגו ראיה לעיגון הנטען בסיכומיהם בדבר האווירה הציבורית,
23 למעט עדות הנאשמת. המאשימה ביקשה להסתמך על ידיעה שיפוטית.
24
25 עם זאת, הלכה למעשה, בין הצדדים אין מחלוקת כי האווירה הציבורית והבטחונית ששררה
26 בתקופה הרלוונטית היתה מתוחה, הן "ברחוב הערבי" והן בכלל.
27
28 ב"כ הנאשמת בסיכומיה אישרה קיום "גל של פיגועים פלסטיניים בספטמבר וראשית אוקטובר
29 2015, שהתאפיינו על ידי התקפות בלתי צפויות של יחידים לא מאורגנים", בדיוק כפי שטענה
30 המאשימה בכתב האישום. במקביל, המאשימה לא טענה כנגד טענת ההגנה לפיה הציבור הערבי
31 חש אפליה וכי "האצבע קלה על ההדק", דבר שהוביל לתוצאות של אובדן חיים, אם בקרב מפגעים
32 שניתן היה להביאם לדין מבלי ליטול חייהם ואם בקרב חפים מפשע מהרחוב היהודי והערבי
33 כאחד.
34
35 המאשימה גורסת כי פרסומי הנאשמת מצאו אוזן קשבת באווירה הציבורית המתוחה וגיבשו את
36 יסוד ה"אפשרות ממשית". ב"כ הנאשמת טענה כי הנסיבות שתארה מלמדות כי פרסומיה של
37 הנאשמת "נתפסו בקרב קהל שומעיה...כמחאה והבעת התקוממות נגד העוול שנגרם לעם
38 הפלסטיני בישראל ובגדה" ולכן לא מתגבשת "אפשרות ממשית" שהפרסום יביא למעשה טרור.
39

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 בהעדר ידיעה מצד הנאשמת מיהו "קהל שומעיה", עלינו להצמד לניסיון החיים, המלמד כי
2 האווירה הציבורית המתוחה, שתוארה ע"י הצדדים, עשויה להוות קרקע פוריה לנביטת מחאה
3 חוקית בגין תחושת עוול, אך גם לנביטת מחאה בדמות מעשה טרור.
4
5 תוכן הפרסומים, בשילוב עם האווירה הציבורית, מיהות המפרסם, החשיפה לפרסום ושאר
6 נסיבות הפרסום, יובילו למסקנה האם מתקיים היסוד ההסתברותי בדבר "אפשרות ממשית".
7
8 **4. מקום הפרסום, המדיום שבו נעשה שימוש, היקף הפרסום והיקף הקבוצה החשופה לפרסום:**
9
10 לנאשמת מיוחסים פרסום מיום 3.10.15 (שיר), שני פרסומים מיום 4.10.15 (אותו שיר ופוסט
11 נוסף) ופרסום מיום 9.10.15 (תמונה מרכזית ותמונת פרופיל).
12
13 למקרא הסיכומים והצהרת ב"כ הנאשמת מיום 17.11.16 (עמ' 57 ש' 9-13 לפרוטוקול), אין
14 מחלוקת כי הנאשמת ניהלה חשבונות ברשתות החברתיות, בין השאר כמפורט להלן, ופרסמה
15 בהם את הפרסומים כמפורט בכתב האישום:
16 **1) חשבון על שמה באתר "youtube", הגלוי לעין כל ללא מגבלה.**
17 **2) חשבון פייסבוק בשם (מתורגם) "דארין טאטור המשוררת", שבעת הרלוונטית היו בו 4,731**
18 **משתמשים המוגדרים "חברים".**
19
20 הנאשמת טענה בעדותה כי מבין חברי קבוצת הפייסבוק, הכירה כ-100 חברים בלבד, וכי צירפה
21 לקבוצה כל מי שפנה בבקשת חברות מבלי להכירו. המצב אינו שונה באתר "youtube" הפתוח
22 לכל.
23
24 בשים לב לאמור, הנאשמת אינה מכירה את מרבית קהל היעד שלה ולכן אינה יודעת אם הנו
25 מורכב גם מאנשים שאינם סבירים ונורמטיביים (ענין פרשת בן חורין). בנסיבות אלו, גם לו
26 נתקבלה טענת הנאשמת כי ניתנה פרשנות לא נכונה לכל פרסומיה, הרי שמדובר בעצימת עיניים.
27 כפי שיפורט בהמשך, הנאשמת אינה יכולה לעצום עיניה אל מול קיומה של אפשרות ממשית כי
28 הדברים שפרסמה, מבחינת תוכנם ובראי נסיבות הפרסום, יפורשו ע"י קהל היעד כקריאה מעשה
29 טרור.
30
31
32

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

5. מיהות המפרסם:

הנאשמת מגדירה עצמה כמשוררת בתחילת דרכה. לדבריה, כתבה ספר בעבר, אשר פורסם.

בת/20 ס.ע 1, ס.ע 4 נמצאה אצל הנאשמת "הזמנה לפעילות ה-58 לזכר הטבח בכפר קאסם", פעילות מיום 21.11.14, שאורגנה ע"י תנועת הצעירים לשינוי ואליה הזמנה הנאשמת כ"אורחת כבוד". נרשם בהזמנה: "אורחי הכבוד: האומנית סלאם אבו אמנה, המשוררת דארין טאטור, הנהדרת פאתן אלטורי, הילדה יאסמין ראבי". ניתן לעיין בעדות הנאשמת מיום 17.11.16 עמ' 74 ש' 13-2).

בהתאם להודעתה במשטרה ולעדותה בבית המשפט, הזמנה הנאשמת לטקס של יום האשה, גם בו נקראה לנאום בפני הקהל.

הנאשמת אינה דמות בלתי מוכרת, ולכן נקראה לנאום בשני אירועים ציבוריים מעין אלה כאורחת כבוד. היקף ההיכרות של הציבור עמה לא נאמד ולכן אניח לטובתה כי לא מדובר בהיקף נרחב, אך גם לא ניתן לומר כי הנאשמת אישיות נטולת השפעה.

תוכן הפרסום, מהותו ואופיו, סוג ההסתה, תגובות ונסיבות נוספות המאפיינות כל פרסום באופן ספציפי, ידונו בהמשך.

ו. מסקנות ביניים ביחס להוראות החיקוק המיוחסות לנאשמת, בשים

לב לסעיף 5(א) לחוק העונשין:

האיסור הפלילי בדבר הסתה לטרור, לפי סעיף 2ד144 לחוק העונשין, נמצא מיום 1.11.16 בסעיף 24(ב) לחוק המאבק בטרור. בהגדרת רכיבי העבירה חל שינוי מסוים. הנסיבות שבסעיף 2ד144, נחלקות בסעיף 24(ב) לשניים: בסעיף 24(ב)(1) נדרשת הוכחת "קריאה ישירה", ולגביה אין צורך ברכיב הסתברותי (הגדרה שאינה כוללת רכיב הסתברותי מחמירה עם הנאשמת ביחס לאיסור נשוא סעיף 2ד144 ולכן תבחן בהכרעת הדין הנוכחית הגדרת "אפשרות ממשית" גם ביחס ל"קריאה ישירה"). בסעיף 24(ב)(2) מדובר בפרסום דברי שבת, אהדה, עידוד, תמיכה או הזדהות לגביהם נדרשת הוכחת "אפשרות ממשית" כבעבר. הגדרת "מעשה טרור" שונתה בחוק החדש אף היא. שאר רכיבי העבירה זהים.

בית משפט השלום בבני ברק

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 אודות היחס בין החוק למאבק בטרור לבין הפקודה למניעת טרור סעיף 4(ב)ז, אין מחלוקת בין
2 הצדדים כי האיסור הפלילי נשוא סעיף 4(ב)ז לפקודה הועתק לסעיף 24(א)1 לחוק המאבק בטרור.
3 סעיף 24(א)1 לחוק כולל דרישה להוכחת "מטרה" המוגדרת בסעיף, וזו תבחן בהמשך, משום שהנה
4 בבחינת הגדרה המקלה עם הנאשמת.

5
6 הנה כי כן, האיסורים הפליליים, העומדים בבסיס הוראות החיקוק שיוחסו לנאשמת בכתב האישום,
7 לא בוטלו אלא מוצאים ביטויים כיום בסעיף 24 (א) ו-4(ב) לחוק המאבק בטרור. משכך, חל בנדון סעיף
8 5(א) לחוק העונשין. במצב הדברים דנן, עת לאחר מועד ביצוע המעשים, חלו שינויים מסוימים בנוגע
9 להגדרת העבירות דנן, יחול החיקוק המקל עם הנאשמת, וייבחנו *דכיבי העבירה* המקלים עם
10 הנאשמת.

ז. עקרון חופש הביטוי:

13 בטרם נצא למסע בעקבות המעשים המיוחסים לנאשמת בכתב האישום, ונדון בהם באופן פרטני, עלינו
14 להכיר בכך שהליך זה, מעצם מהותו, מחייב עריכת איזון בין פגיעתו בזכותה של הנאשמת לחופש
15 הביטוי, שהנה זכות יסוד בשיטת המשפט בישראל, לבין ערכים מוגנים של מניעת טרור, שלמות הגוף
16 וקדושת החיים.

17 בהתחשב באמור, תוצג המטריה המשפטית הרלוונטית, אשר במשעולה נצעד לאורך הכרעת הדין.

18
19 1. בבג"ץ 399/85 חבר הכנסת הרב מאיר כהנא נ' הוועד המנהל של רשות השידור, ניתנה התייחסות
20 מקיפה לחופש הביטוי במובנו הרחב, ולחשיבות הזכות לחופש ביטוי בחברה דמוקרטית, עד כי
21 זכתה לכינוי: "נשמת אפה של הדמוקרטיה וציפור נפשה", זכות שלה "מקום של כבוד בהיכל
22 זכויות היסוד של האדם" ו"זכות עילאית":

23 "10.... נקודת המוצא העקרונית היא, כי מכלול חוקיה ועקרונותיה של
24 ישראל מעידים עליה, כי היא מדינה דמוקרטית. מאופיה זה של המדינה
25 נגזר חופש הביטוי, שהוא נשמת אפה של הדמוקרטיה ו"ציפור נפשה"....
26 ואשר לו "מקום של כבוד בהיכל זכויות היסוד של האדם"....זכות זו
27 נתפסת אצלנו כ"זכות עילאית"....חירות הביטוי והזכויות הנגזרות ממנה
28 יוצרות מערך מקיף ומורכב של הסדרים, השלובים זה בזה, היונקים זה
29 מזה והמגבשים – בהפעלתם הלכה למעשה – את המסורת של חופש הביטוי
30 באותה שיטת משפט. מסורת זו משתלבת במבנה הקונסטיטוציוני הכללי,
31 והיא מהווה אבן פינה למהותו הדמוקרטית של המשטר...

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

13. הצידוק לחופש הביטוי הוא מורכב ומשולב. זהו החופש של היחיד להגשים את עצמו ולגבש לעצמו השקפת עולם ודעה על-ידי מתן דרור לרוחו, היוצרת והקולטת, המרשימה והמתרשמת; זהו החופש של היחיד ושל הכלל להוציא את האמת לאור בדרך של התמודדות חופשית ובלתי פוסקת בין האמת לבין השקר; זהו החופש של בני החברה להחליף, ברוח סובלנית, ללא מורא ופחד ומתוך כיבוד האוטונומיה של כל יחיד, דעות והשקפות, ולשכנע זה את זה כדי לייצב, לעגן ולפתח את המשטר הדמוקרטי. חלקם של צידוקים אלה הם תועלתניים; חלקם האחר אינם תועלתניים; חלקם מתמקדים ביחיד ובאוסרו; חלקם מתמקדים בכלל ובהגנה על ערכיו....
18. הנה כי כן, החיפוש אחר האמת, הרצון ליתן ביטוי להגשמתו העצמית של האדם והצורך לקיים את המשטר הדמוקרטי, המבוסס על סובלנות ויציבות חברתית, מבססים את חופש הביטוי כזכות יסוד מרכזית במשפטנו החוקתי....
19. חופש הביטוי אינו רק החופש לבטא או לשמוע דברים המקובלים על הכל. **חופש הביטוי הוא גם החופש לבטא דעות מסוכנות, מרגיזות וסוטות, אשר הציבור סולד מהן ושונא אותן...** על גישה זו עצמה עמד הנשיא שמגר בע"ב 2/82, (1)3 הנ"ל, בעמ' 277: "מבחן האמת לקיומה של זכות אינו ברגעים בהם מתנהלים אירועים המבטאים יישוב דעת, סובלנות והבנה; קיומה של זכות עומד במבחן ברגעים מכאיבים ואף מרגיזים ולא במעט, מקום בו אין אהדה לזהותו של הטוען לזכות פלונית ולהשקפותיו....".
2. במסגרת בג"ץ 399/85 הנ"ל, דן בית המשפט העליון בשאלה אם חופש הביטוי הנו מוחלט או שמא זהו חופש יחסי הנתון למגבלות חיצוניות, והגיע למסקנה כי הגישה המקובלת בישראל ובמדינות דמוקרטיות אחרות הנה כי חופש הביטוי אינו מוחלט אלא חופש יחסי וכי "יש להבחין בין חופש להפקרות". נקבע בעניין זה:
- "חופש הביטוי אינו העיקרון היחיד שבו יש להתחשב, שכן בחברה דמוקרטית יש להתחשב בעקרונות יסוד אחרים, כגון כבוד האדם, זכות הקניין, טוהר השיפוט ושלום הציבור. **מקום שעקרונות יסוד אלה מתנגשים, יש לאזן ביניהם. האיזון נעשה, בראש ובראשונה, על ידי המחוקק עצמו. בית המשפט צריך, כמובן לפרש את דבר המחוקק, ובכך**

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 תרומתו שלו למלאכת האיזון....אכן, עקרונות היסוד של השיטה צועדים
2 לא פעם זוגות זוגות, כאשר לכל אחד מהם כיוון משלו.... לא כל העקרונות
3 הם בעלי חשיבות זהה בעיני החברה....מלאכת האיזון מוטלת, בראש
4 ובראשונה, על המחוקק, מקום שהמחוקק נמנע מכך, על בית המשפט לבצע
5 את האיזון, תוך שעליו להעמיד את עקרון חופש הביטוי "על כפות
6 המאזניים"....תוך השוואה בינו לבין ערכים אחרים, שעניינם מתעורר
7 בפרשה שלפניו. אך טבעי הוא כי האיזון משתנה מעניין לעניין, על פי
8 מהותם של הערכים הנאבקים על הבכורה. על כן אין לנקוט אמת מידה
9 אחידה, אלא יש לגבש אמות מידה משתנות, על פי משקלם של הערכים
10 המתנגשים".
- 11
- 12 3. בגדר האיזונים הנדרשים, נקבע בבג"ץ 399/85 הנ"ל כי חופש הביטוי, המובטח לכל בישראל נוכח
13 חשיבותו העליונה, אין פירושו קריאת דרור למסיתים, וזכויות אזרח אינן במה לכליון לאומי:
- 14 "חופש הביטוי בא להגן על הדמוקרטיה, אך לעיתים אין מנוס מהמסקנה
15 כי הוא עשוי גם לפגוע בה. פגיעה כזו עשויה להתרחש כאשר הביטוי הוא
16 גזעני, והוא גורר אחריו פגיעה ברגשות הציבור...דמוקרטיה נאורה מבקשת
17 להגן על עצמה מפני סרטן המבקש לחסלה. אכן, המשטר הדמוקרטי נכון
18 להגן על חופש הביטוי, כל עוד חופש הביטוי מגן על הדמוקרטיה, אך
19 מקום שחופש הביטוי הופך לקרדום לפגיעה בדמוקרטיה, אין כל צידוק
20 שהדמוקרטיה תניח את צווארה לכורת: 'חופש הביטוי המובטח לכל
21 בישראל אין פירושו קריאת דרור למסיתים ולמתנכלים מבחוץ
22 ולמחריבים מבית' (השופט לנדוי בבג"צ 807/78...) וכן – 'חוקה אינה
23 מרשם להתאבדות, וזכויות אזרח אינן במה לכליון לאומי...אין
24 הדמוקרטיה חייבת לאבד עצמה לדעת כדי להוכיח את חיותה (ע"ב
25 2/84...)".
- 26
- 27 4. תכליתו של חוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016, כפי שהוגדרה במסגרת סעיף 1 לחוק, משקפת
28 רצון להגביר את המאבק בטרור, המבוצע ע"י ארגוני טרור או יחידים, תוך איזון בין המאבק
29 בטרור לבין זכויות אדם הניצבות מנגד:
- 30 "1. מטרה
- 31 מטרתו של חוק זה לקבוע הוראות בתחום המשפט הפלילי והמנהלי
32 לרבות סמכויות אכיפה מיוחדות, לצורך מאבק בטרור ובכלל זה לשם-

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 (1) מניעת הקמתם, קיומם ופעילותם של ארגוני טרור ;
2 (2) מניעה וסיכול של עבירות טרור המבוצעות בידי ארגוני טרור או
3 יחידים ;
4 והכל בשים לב למאפיינים של ארגוני הטרור ועבירות הטרור, לסיכון
5 הצפוי מהם לביטחון מדינת ישראל, לתושביה ולסדרי השלטון בה,
6 ולמחויבותה של מדינת ישראל למאבק בטרור ברוח האמנות הבין-
7 לאומיות שהיא צד להן, תוך איזון עם מחויבותה של מדינת ישראל
8 לזכויות האדם ולאמות המידה המקובלות בתחום זה במשפט הבין
9 לאומי".

10

11 5. בדברי ההסבר להצעת חוק המאבק בטרור, התשע"א – 2011 נאמר באותו הקשר :

12 "מטרת החוק המוצע לתת בידי רשויות המדינה כלים מתאימים בתחום
13 המשפט הפלילי והציבורי, לשם התמודדות עם איומי הטרור שבפניהם
14 ניצבת מדינת ישראל.... שתכליתם היא מניעת התקיימותם ופעילותם של
15 ארגוני הטרור, מניעה וסיכול של פעילות טרור, פגיעה בתשתית הארגונית
16 והפיננסית המזינה אותה, וכמובן – תפיסת העבריינים והבאתם
17 לדין....בקביעת ההסדרים המוצעים נעשה מאמץ לאזן בין עוצמת הכלים
18 בתחום המשפט הפלילי והציבורי, הנדרשים להתמודדות אפקטיבית עם
19 הסיכונים החמורים שיש בפעילות טרור לשם שמירה על בטחון הציבור
20 והמדינה, לבין מחויבות המדינה לשמירה על ערכי הדמוקרטיה ועל זכויות
21 האדם. המחויבות לזכויות האדם מגבילה את מידת הפגיעה האפשרית
22 בהן כתוצאה מהתמודדות עם סיכוני הטרור ומחייבת מציאת איזון נכון
23 בין השאיפה למנוע טרור ולהביא לדין את מבצעיו, לבין החובה לשמור על
24 זכויות הפרט ועל חירותו. יפים לעניין זה דבריו של נשיא בית המשפט
25 העליון (בדימוס) אהרון ברק: "המאבק בטרור צריך להיעשות תוך איזון
26 ראוי בין שני ערכים ועקרונות נוגדים. מחד גיסא, מונחים הערכים
27 והעקרונות הקשורים לביטחון המדינה ואזרחיה. זכויות אדם אינן יכולות
28 להצדיק בכל מקרה ובכל מצב פגיעה בביטחון המדינה...מאידך גיסא,
29 מונחים הערכים והעקרונות הקשורים לכבוד האדם וחירותו. בטחון
30 המדינה לא יכול להצדיק פגיעה, בכל מקרה ובכל מצב, בזכויות האדם.
31 בטחון המדינה אינו היתר בלתי מוגבל לפגוע בפרט... כל נקודת איזון

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 שתקבע בין בטחון לחירות תטיל מגבלות כאלה או אחרות, הן על הביטחון
2 והן על החירות. אין לקיים איזון ראוי כאשר זכויות האדם מקבלות את
3 מלוא ההגנה, כאילו אין טרור; ואין לקיים איזון ראוי כאשר בטחון
4 המדינה מקבל את מלוא ההגנה, כאילו אין זכויות אדם. האיזון והפשרה
5 הם מחיר הדמוקרטיה. רק דמוקרטיה חזקה, בטוחה ויציבה תוכל
6 להגשים זכויות אדם, ורק דמוקרטיה הבנויה על יסודות של זכויות אדם
7 תוכל להתקיים בביטחון... האיזון הראוי בין הביטחון לחירות הוא פרי
8 עמדה ברורה המכירה בחיוניות של הביטחון ובנחיצותן של זכויות האדם
9 (אהרון ברק "שפיטה, דמוקרטיה וטרור", ספר מנשה שאוה: מחקרים
10 במשפט לזכרו (2006) 43, עמ' 48-51)."

11
12 6. מן המקובץ עולה, כי חופש הביטוי הנו זכות יסוד בשיטתנו, למרות חשיבותה העילאית של זכות
13 זו, אין מדובר בזכות מוחלטת אלא יחסית. המשטר המשפטי-דמוקרטי שלנו מוכן להכיר
14 בתחומים בהם לא תינתן הגנה לחופש הביטוי או שתסויג.

15
16 7. במקרה זה, על כפות המאזניים ניצב חופש הביטוי אל מול ערכים מוגנים חשובים לא פחות של
17 מניעת מעשי טרור, הפוגעים בבטחון הציבור ובבטחון המדינה.

18
19 בשים לב למערך האיזונים שהותווה בחוק ובהלכה הפסוקה, נפנה לבחינת פרסומיה של הנאשמת,
20 נשוא כתב האישום.

ח. סעיף 5 לעובדות כתב האישום:

הפרסום:

23
24
25 1. אין מחלוקת כי הן ביום 3.10.15 (בכתב האישום נרשם בשוגג 3.10.14) והן ביום 4.10.15 (ת/20
26 סעי' 10, ת/24 סעי' 16), פרסמה הנאשמת שיר שהוקרא על ידה כשברקע מנגינה דרמטית וסרטון
27 שהעתיקה ממקור אחר (ת/35, ת/26א, ת/14).

28
29 2. הנאשמת פרסמה את הסרטון עם השיר, במועדים הנ"ל, הן באתר ה"youtube" הפתוח לכל, והן
30 בחשבון הפייסבוק שלה, הכולל למעלה מ-4000 חברים (לפי ת/15, ת/24 סעי' 6 - 4731 חברים)
31 שמתוכם היא מכירה רק כ-100 איש (ע' 57, 70-71 לפרוטוקול 17.11.16).

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 4480-11-15 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1
- 2 3. אין מחלוקת כי נכון ליום 14.10.15 היו לפרסום ביוטיוב **153 צפיות** וכן **3 תגובות אוהדות** (ת/24
- 3 סעי' 5, ת/31, ת/31א, ת/32).
- 4
- 5 4. תשובת הנאשמת לאישום השתנתה ביום 17.11.16, וכיום המחלוקת מתמקדת בתרגום מילות
- 6 השיר ובשאלה אם הפרסום של השיר מהווה עבירה.
- 7
- 8 5. כעולה מעדות הנאשמת בבית המשפט, השקיעה הנאשמת מזמנה כשבוע ימים, על מנת לצרף לכל
- 9 אורך הסרטון האמור, הן מנגינה דרמטית והן הקלטה שלה, במסגרתה הקריאה בשפה הערבית
- 10 את מילות השיר אותו כתבה (הודעתה מיום 29.10.15 ת/38א, פרוטוקול 17.11.16 עמ' 57 ש' 24-
- 11 25, עמ' 72-73).
- 12
- 13 נוכח העובדה שהפרסום כלל את השילוב בין שיר, מנגינה וסרטון - הפרדה בין שלושת הרבדים
- 14 המרכיבים את הפרסום תהא מלאכותית וכזו שאינה מתיישבת עם המאמץ שעשתה הנאשמת
- 15 לאורך שבוע לאחד בין רכיבים אלו בטרם פרסמה את שירה. הנאשמת לא פרסמה את השיר לבדו.
- 16 למעשה, השיר קיים על המחשב של הנאשמת לבדו ולא פורסם במתכונתו העצמאית. הדרך
- 17 היחידה בה בחרה הנאשמת לפרסם את השיר היתה ע"י שילובו עם הסרטון. **משכך, יש לבחון את**
- 18 **הפרסום בכללותו ואין להפריד בין חלקיו.**
- 19
- 20 **הסרטון:**
- 21 6. כעולה מדיסק ת/35 מת/26א ות/14, כמו גם מדו"ח צפייה ת/22, הסרטון שעל רקעו מקריאה
- 22 הנאשמת את השיר שכתבה, מתחיל עם כתובית ועליה שם השיר בתרגומו המשטרתי: "שיר:
- 23 תתנגדו בני עמי תתנגדו להם" ובתרגום מילים אלו ע"י ד"ר יונתן מנדל, מומחה ההגנה: "תתקומם
- 24 עמי, תתקומם נגדם". לאחר מכן, מוקרן שמה של הנאשמת: "המשוררת: דארין תאופיק
- 25 טאטור".
- 26
- 27 מיד לאחר שם השיר ושם הנאשמת, מתחיל סרטון שכל כולו אלימות, ובו רעולי פנים, המיידיים
- 28 אבנים לא רק באמצעות ידיהם אלא גם תוך שימוש באמצעים שונים, הנראים כתבלים, שנועדו
- 29 להארכת טווח הפגיעה ולהגברת עוצמת הפגיעה, נראים צמיגים בוערים, נראית שריפת דגל

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 4480-11-15 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 ישראל, זריקת אבנים לעבר גיפ צבאי, חיילי צה"ל מצולמים כשהם רצים אחרי חשוד ואינם
2 מצליחים לתפסו, אשה מתווכחת עם חיילי צה"ל, חיילי צה"ל עומדים מול מפגינים, והתפרעויות.
3
- 4 7. ב"כ הנאשמת טענה כי הסרטון כולל "רקע אופייני למציאות הכיבוש ולכן נבחר כרקע להקראת
5 השיר" (פסקה 154 לסיכומים), לא ניתן לקבל טענה זו. אותו רקע שנבחר ע"י הנאשמת כ"רקע
6 אופייני למציאות הכיבוש" הנו אלים ביותר. הנאשמת בחרה בקפידה את כל חלקי הפאזל נשוא
7 הפרסום ועבדה שבוע ימים על התאמתם זה לזה, הסרטון האלים הנ"ל אינו כולל תיעוד לחללים
8 וקורבנות או להפגנות חוקיות, הסרטון לכל אורכו משקף התקוממות/התנגדות אלימה בלבד.
9
- 10 ב"כ הנאשמת הפנתה לעובדה שהסרטון מצולם בשטחים הכבושים, כראיה לעיגון טענתה בדבר
11 מציאות הכיבוש. יובהר כי אין באמור כדי לתת לגיטימציה לאלימות המתועדת בסרטון ואינני
12 סבורה שלכך כיוונה הסנגורית המלומדת.
13
- 14 8. הטענה בדבר רצון להתגונן מפני כיבוש, בשטחים, אינה מתיישבת עם פרסום נוסף שפרסמה
15 הנאשמת, כחלק מהזדהות עם ארגון טרוריסטי. שם פרסמה בשם הגייהאד האסלאמי קריאה
16 לאינתיפאדה כללית בכל פלסטין, לרבות מחוץ לתחומי הקו הירוק, פרסום שהנו התקפי במהותו
17 וחורג מן הנטען אודות קורבן הכיבוש.
18
- 19 9. בת/38א הודעתה מיום 29.10.15 ציינה הנאשמת כי "ברקע צילומים מהאינתיפאדה הראשונה".
20 בפרוטוקול עדותה מיום 24.11.16 עמ' 63 ש' 14, עמ' 67 ש' 14-15, 28, עמ' 68 ש' 15-20, הסבירה
21 הנאשמת כי "התמונות בסרטון מהאינתיפאדה", הודתה כי רואים בסרטון "מעשי אלימות", אך
22 תיארה את הסרט כפעולות הדדיות וכתגובה טבעית לכיבוש.
23
- 24 10. הנאשמת הסבירה כי העתיקה את הסרטון ש"היה מפורסם, מהטלוויזיה הפלסטינית" (ת/38א,
25 עמ' 72 ש' 20 לפרוטוקול 17.11.16), וכי ראתה אותו גם "בערוצים הישראליים" (עמ' 68 ש' 22
26 לפרוטוקול מיום 24.11.16).
27
- 28 11. יצוין כי הסרטון מוקרן שוב ושוב עד שהנאשמת מסיימת להקריא את השיר. הדבר מהווה
29 אינדיקציה להתאמה שביקשה הנאשמת ליצור בין השיר לסרטון.
30

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 4480-11-15 מדינת ישראל נ' טאטור

השיר:

1
2 12. תוך כדי הסרטון האלים האמור, מתקופת "האינתיפאדה הראשונה" או אינתיפאדת 2000
3 (כהגדרת הנאשמת בהודעותיה), המוקרן שוב ושוב, הנאשמת נשמעת מקריאה את השיר שכתבה,
4 ותוכנו יפורט להלן (מבלי להתעלם מאופן פרסום השיר בשילוב עם סרטון אלים ומנגינה).

5
6 13. שני תרגומים נערכו לשיר, האחד ע"י שוטר דובר ערבית והשני ע"י מומחה ההגנה, ד"ר יונתן מנדל.
7 אציג שניהם להלן:

8
9 תרגום מיום 20.10.15 ע"י רס"ב נסים בשארה: תרגום מיום 11.1.16 ע"י ד"ר יונתן מנדל:

10		
11	תתנגד עמי תתנגד להם	תתקומם עמי, תתקומם נגדם
12	(-)	בירושלים (המזרחית) חבשתי את פצעיי
13	נפחתי את דאגותיי לאלוהים	ושטחתי את דאגותיי בפני אלוהים
14	ואת נשמת נשאתי על כף ידי	ונשאתי את נפשי על כף ידי
15	למען פלסטינאי ערבי	בשביל פלסטיין הערבית
16	לא אסכים לפתרון שלום	לא אתפשר על פתרון השלום
17	לעולם לא אוריד את דגלי	ולא אוריד את דגליי
18	עד שאני אורידם ממולדתי	עד שאוריד אותם ממולדתי
19	אכניע אותם לעת שיבוא	בעתיד עוד אכניע אותם
20	תתנגד עמי תתנגד להם	התקומם עמי, התקומם נגדם
21	תתנגד לעריצות המתנחל	התקומם לשוד המתנחלים
22	ותלך בעקבות שיירת השהידים	לך בעקבות שיירת החללים (תרגום "שהידים")
23	תקרע חוקה מבוישת	קרע הסכם שכל כולו בושה
24	אשר נשאה את ההשפלות והדיכוי	הסכם שהביא את ההשפלה הכואבת
25	שהרתיעה אותנו מלהחזיר את הזכות	הסכם שמנע מאיתנו את השבת זכויותינו
26	שרפו את הילדים ללא אשמה	הם שרפו את הילדים ללא סיבה
27	ובהדיל צלפו לעיני כולם	ובהדיל הם צלפו בפומבי
28	רצחו אותה בשיא היום	הרגו אותה לאור יום
29	תתנגד עמי תתנגד להם	התקומם עמי התקומם נגדם
30	תתנגד לעריצות האלימה של המסתערב	התקומם נגד אכזריות המסתערב
31	אל תקשיב לזנבות	אל תטה אוזן למלחכי הפנכה (או: "זנבות")
32	כבלו אותנו באשליית השלום	הם קשרו אותנו לאשליית השלום
33	אל תחשוש מלשוונות מרכבה	אל תפחד מלשוונות טנק המרכבה
34	כי האמת בליבך חזקה יותר	שכן האמת שבליבך חזקה יותר
35	כל עוד אתה מתנגד במולדת	היא חזקה כל עוד אתה מתקומם במולדת
36	יהיו הרזוואט ולא יתעייפו	מולדת שידעה התקפות אך שכוחה לא תש
37	עלי קרא מקברו	עלי קורא מקברו
38	תתנגד עמי הגועש	התקומם עמי הסוער
39	ותכתוב אותי כחיבור במקביל (או: ביריב החזק)	וכתוב אותי כפרוזה אל מול היריב
40	ונהייתה התשובה לאברי גופי	אתה, עמי, הפכת לתשובה לשרידים שלי
41	תתנגד עמי תתנגד להם	התקומם עמי, התקומם נגדם.
42		

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

14. ד"ר יונתן מנדל העיד בבית המשפט בישיבת יום 19.3.17. חוות דעת שערך סומנה נ/3. ד"ר מנדל
הותיר רושם מקצועי בתחומו, אך לעיתים מעט ולכן אקבע ממצאים אודות תרגום השיר בהתאם
לעדויות.
- התרגום של השוטר בשארה והתרגום של ד"ר מנדל אינם שונים ברמה המהותית.
- שניהם מתרגמים באותה דרך את המילים המהותיות "לך בעקבות שיירת שהידיים", שניהם
דנים בהעדר נכונות לפתרון שלום בעת הזו, שניהם דנים בהתקוממות/התנגדות.
- אינני רואה נפקות ממשית לשוני בין המלה "התנגדות" לבין המלה "התקוממות".
- השוטר לא תרגם את השורה הראשונה של השיר, כנראה בשל השמטה מקרית.
- הנני ערה לכך שקיימות בשורה השלישית והרביעית לתרגום השוטר: המלים "נפחתי...את
נשמתיי", המקושר למוות, בעוד בתרגום ד"ר מנדל תורגמו המילים כ"שטחתי את
דאגותיי...ונשאתי את נפשי" בירושלים המזרחית.
- כך גם ראיתי את ההבדל בין "יהיו הרזוואט ולא יתעייפו" (השוטר), משפט התקפי בבסיסו, לבין
"מולדת שידעה התקפות אך שכוחה לא תש" (ד"ר מנדל), שנתן לכך פירוש פאסיבי.
- מצד שני, מתרגום ד"ר מנדל עולה אידיאולוגיה: "בשביל פלסטין הערבית", אל מול תרגום מקל
של השוטר: "למען פלסטינאי ערבי".
- כך גם המלה "שרידיים שלי" (ד"ר מנדל) בסוף השיר, שמקושרת יותר ל"שהיד" מפגע, מאשר
התרגום בו עושה השוטר שימוש: "אברי גופי".
- הבדל בין "עריצות המתנחל" (השוטר) לבין "שוד המתנחלים" (ד"ר מנדל), ובין "עריצות אלימה
של המסתערב" (השוטר) לבין "אכזריות המסתערב" (ד"ר מנדל), הנם הבדלים בין שני תיאורים
שליליים, וההבדלים מינוריים.
- לא מצאתי הבדל משמעותי בין "בשיא היום" (השוטר) לבין "לאור היום" (ד"ר מנדל) ובין שאר
המונחים שתורגמו באופן אמין, עם שינויים מינוריים בין שני התרגומים דנן. הבדלים קלים אלו
אינם משנים את המובן הכללי של השיר.
- ד"ר מנדל המלומד הרחיב אודות המילים "לא אתפשר על פתרון שלום" אל מול המילים "לא
אסכים" ו"לעולם". כשבוחנים את המשפט בכללותו, מתגמדת המחלוקת גם בסוגיה זו. ד"ר מנדל
מתרגם את המשפט כ"לא אתפשר על פתרון השלום...עד שאוריד אותם ממולדתני" ואילו השוטר
בשארה מתרגם אותו משפט כ"לא אסכים לפתרון שלום...עד שאני אורידם ממולדתני".

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 4480-11-15 מדינת ישראל נ' טאטור

1 לפי שני התרגומים מדובר בהעדר נכונות להגיע לפתרון שלום, באשר הוא, עד לתוצאה המוגדרת
2 לפיה: "אוריד אותם ממולדתי". התוצאה של "הורדה מהמולדת" היא הקובעת את הסכמתה או
3 התפשרותה של הנאשמת על פתרון שלום, ולא סוג ומהות ההסכם או החוקה שיונחו בפניה (אגב,
4 אין מחלוקת שהתרגום המילולי הוא "חוקה", כפי שתרגם השוטר, ואילו התרגום הפרשני הנו
5 "הסכם" במובן של הסכמי אוסלו כפי שתרגם והסביר ד"ר מנדל בחוות הדעת נ/3).

6
7 ד"ר יונתן מנדל, מומחה ההגנה, הנו ד"ר בתחום לימודי המזרח התיכון, ובמחקר אקדמאי בוחן
8 הוא את מקומה של השפה הערבית ביחסי יהודים – ערבים בארץ, "בעיקר בתקופת המנדט
9 ובתקופת (קום) המדינה". כמו כן, העד מתרגם ספרות מערבית לעברית, תרגם במסגרת זו מספר
10 סיפורים קצרים, מאמרים מדעיים, מחזות ושני רומנים ועמד בראש מספר רב של פרויקטים
11 הסובבים סביב השפה הערבית.

12
13 השוטר בשארה לא למד באוניברסיטה אודות ערבים, הוא עצמו ערבי, חי בין ערבים, וחווה בחייו
14 את התרבות. הוא אינו מומחה לתרגום, אך זו שפת אמו, בה הוא משתמש לקריאת ספרות ושירה,
15 והשוני בין התרגום שהציג לבין תרגום המומחה מטעם ההגנה, אינו מגלה מוטיבים מגמתיים או
16 שינויים מרחיקי לכת.

17
18 יתרונו המקצועי של ד"ר מנדל, כעד מומחה, נעוץ בידיעת השפה במובנה הרחב, התרבותי
19 וההיסטורי, המקל על בית המשפט לבחון את הטקסט. אף שאשתמש במאפיינים התרבותיים
20 אותם הסביר ד"ר מנדל, לא שוכנעתי ממסקנותיו הסופיות כפי שאפרט בהמשך.

21
22 ד"ר מנדל אינו חולק על כך שהנאשמת חזרה שוב ושוב על הקריאה להתקוממות: "התקומם עמי
23 התקומם עמי".

24
25 כמו כן, בנ/3 הערת שוליים מספר 11 רשם מפורשות כי אינו חולק על כך שבשיר נרשם בתרגום
26 מילולי: "לך בעקבות שיירת ה"שהידים"", משפט שניתן להבינו "כקריאה של המשוררת
27 לצאת ולפגוע בישראלים, ובכך להפוך לשהידה ולהצטרף למפגעים-שהידים שפגעו
28 בישראלים".

29
30
31

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 עם זאת, ד"ר מנדל סבור כי יש לפרש את המילה "שהידים" כ"חללים" ולא כמפגעים, זאת
2 בשל "כוונת המשוררת". כך נימק חוות דעתו:
- 3 "למיטב הבנתי אין זו כוונת המשוררת כלל ועיקר; הדוגמאות שהיא
4 תביא בהמשך הן של נשים וילדים שנהרגו ע"י כוחות צה"ל או ע"י
5 קיצונים יהודים – שהן למעשה, בחברה הפלסטינית, הדוגמאות
6 המובהקות ביותר של "שהידים".
- 7
- 8 משמע, העובדה שבהמשך נקבה הנאשמת בשמם של קורבנות, היא שהובילה את ד"ר מנדל
9 למסקנה כי כוונת המשוררת היא ל"חללים" ולא למפגעים.
- 10
- 11 ד"ר מנדל, כמיטב חוכמתו, הפליא בדברי טעם אודות האירועים שניתן לקשר למילים: "הם
12 שרפו את הילדים ללא סיבה ובהדיל הם צלפו בפומבי...עלי קורא מקברו", מילים המתקשרות
13 בשיח הפלסטיני לחללים, הילדים שנפגעו ללא סיבה ואשה שירו בה אף שלא היוותה סכנה. אני
14 מקבלת את פרשנותו בהקשר זה, בו הפנה לשיח הפלסטיני, המוכר לו ונמצא בתחום מומחיותו.
15 בידעה שיפוטית נמצא אותו פשע נתעב של הצתת הבית בכפר דומא במסגרתו מצא את מותו גם
16 התינוק עלי דוואבשה, ששמו הפרטי הוזכר בשיר. כך גם המקרה הקשור בהדיל אל השלמון,
17 שנעשה שימוש בכוח מופרז כלפיה שהביא למותה, מבלי להתעלם מכך שבשיח הישראלי הגיעה
18 מצוידת בסכין בכוונה לדקור.
- 19
- 20 לא נטען כי מומחיותו של ד"ר מנדל בפרשנות שיר, להבדיל מעצם תרגומו והבנת האווירה
21 הציבורית בחברה הערבית בעת הפרסום.
- 22
- 23 15. בניגוד לדעתו של ד"ר מנדל, להבדיל מתרגומו והצגת ההיבט התרבותי, אינני רואה כל קשר בין
24 השורה האומרת: "לך בעקבות שיירת השהידים", שהנה שורה מספר 11 בשיר, לבין המילים:
25 "הם שרפו את הילדים ללא סיבה ובהדיל הם צלפו בפומבי...עלי קורא מקברו" - הבאות בשורות
26 מספר 15-17, 26 לשיר.
- 27
- 28 התרשמותי מהעדר קשר בין המלה "שהידים" לבין אזכור הילדים והדיל, נובעת הן ממוקומם
29 השונה – הנפרד בשיר והן מן הלוגיקה העולה מתוכן השיר:
- 30
- 31 **ביחס למיקום בשיר:**
- 32 הנאשמת מתחילה את השיר, שורות 1-8, בתיאור אישי של מעשיה בעבר ושל תכניותיה לעתיד.

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 משורה 9-12 קוראת הנאשמת לביצוע הפעולות הבאות: "התקומם עמי התקומם נגדם",
2 "התקומם לשוד המתנחלים", "לך בעקבות שיירת השהידים" ו"קרע הסכם שכל כולו בושה".
3 בשורות 13-14 מפרטת הנאשמת אודות ההסכם המשפיל והמביש שמנע השבת זכויות ושאותו
4 ביקשה לקרוע.
5 ההוראה לקרוע את ההסכם והפירוט אודות סיבת קריעתו, מהווים נושא חדש הנפרש על פני 3
6 שורות של השיר. רק לאחר נושא זה של ההסכם, נוגעת הנאשמת בשריפת הילדים ובהדיל אל
7 השלמון ולקראת סופו של השיר מאזכרת היא את עלי דוואבשה.

8
9 **ביחס לפער במובנו של הטקסט:**
10 לא רק מבחינת המיקום בטקסט קיים פער בין אזכור הילדים והדיל לבין המשפט "לך בעקבות
11 שיירת השהידים". הפער קיים גם במובנו של הטקסט.
12 הנאשמת קוראת: "תתקומם עמי", "התקומם לשוד המתנחלים", "לך בעקבות שיירת השהידים"
13 ו"קרע הסכם". המשך הטקסט דן בסיבה לקריעת ההסכם ולאחריו אין שום קישור המחזיר
14 אותנו לציווי "לך בעקבות שיירת השהידים".

15
16 אדם סביר המעיין בשיר יבין מיד כי המילים: "הם שרפו את הילדים ללא סיבה ובהדיל הם צלפו
17 בפומבי", נועדו להגביר את ההסתה, לתת הסבר, מניע והצדקה לביצוע פעולות ההתקוממות לשוד
18 המתנחלים, ההליכה בעקבות השהידים וקריעת ההסכם, ש"העם" מתבקש ע"י הנאשמת לבצע
19 בשורות שקדמו לכך.

20
21 זו גם הסיבה שלפני סיום השיר היא קוראת שוב ושוב להתקוממות תוך אזכורו של התינוק עלי
22 דוואבשה כגורם מניע, מעודד ומסית ל"התקוממות" לה קראה.

23
24 יצוין כי לאורך כל השיר אין כל אזכור של הילדים או של הדיל עם קשר ישיר לתואר "שהיד".

25
26 יתרה מזו, האמרה "לך בעקבות שיירת השהידים", ככל שירשם "חללים" תחת "שהידים"
27 (כפרשנות ד"ר מנדל למלה המקורית: "שהידים"), או "קורבנות" כפי שטענה הנאשמת בעדותה
28 בבית המשפט, אינה מתיישבת אם ההקשר של המשפט: "התקומם עמי התקומם נגדם, התקומם
29 לשוד המתנחלים לך בעקבות שיירת החללים" קרע הסכם שכולו בושה הסכם שהביא את ההשפלה
30 הכואבת הסכם שמנע מאיתנו את השבת זכויותינו הם שרפו...".

31 ברורה הדרישה להתקומם כנגד שוד, ברורה הדרישה לקרוע הסכם שלום משפיל. מה פשר
32 הדרישה ללכת בעקבות חללים שמתו ללא סיבה כקורבן תמים? אין להניח שהנאשמת מבקשת

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 מקוראיה "ללכת בעקבות" במונן של להיהרג ללא סיבה כקורבנות חסרי אונים. עוד יותר בלתי
2 סביר לטעון לפרשנות מילולית של הליכה פיזית בעקבות אדם שנפטר.
3
4 ד"ר מנדל ניסה לטעון בהקשר זה כי "יש את עניין שלא לזנוח את החללים, את משפחת השכול",
5 אולם הדבר לא נכתב בשיר. לא נכתב "אל תזנח" אלא הוצגה קריאה ישירה "לך בעקבות".
6
7 כל השיר שכתבה הנאשמת מתאפיין בהתקוממות, תוך עמידה גאה על עקרונות ואידיאולוגיה,
8 ניכור כלפי "מלחכי פנכה", ללא פשרה וללא הורדת דגל. שיר זה אינו מתיישב עם קריאה להפוך
9 לשהיד במונן של קורבן חסר אונים כפי שנתפסו אצל הנאשמת וב"שיח הפלסטיני" המקרים של
10 הדיל והילדים, לפי חוות דעתו המלומדת של ד"ר מנדל.
11
12 הנני ערה לכך שד"ר מנדל פירש "שהידים" כ"חללים ולא כ"קורבנות", אך הקישור להרוגים ללא
13 סיבה ובחוסר אונים, כפי שנעשה ע"י ד"ר מנדל וכפי שטענה הנאשמת בעדותה (לאחר שבהודעתה
14 הראשונה הכחישה את הפרסום בכללותו), מוביל לפרשנות של "לך בעקבות שיירת הקורבנות",
15 משפט המבקש מקוראיה להיות קורבן חסר אונים, ולכן אינו מתיישב עם "כוונת המשוררת"
16 העולה משאר חלקי השיר, כוונה לעורר את עמה להתקוממות, להכניע ולא להכנע, לא לקבל
17 השפלה ובושה אלא להרים דגל ולא לפחד.
18
19 הקריאה "לך בעקבות שיירת השהידים", נמצאת מבחינת מיקומה במילות השיר, בין הקריאה
20 להתקוממות לבין הקריאה לקרוע הסכם שלום. מיקום זה בין שרשרת ציוויים, מקשה על קבלת
21 פרשנות פסיבית למשפט הנאמר מילולית בלשון ציווי.
22
23 חשוב לציין כי ד"ר יונתן מנדל, בהגינותו, הסביר שבעת עריכת חוות דעתו נ/3 עיין בטקסט השיר
24 בלבד. הוא לא שוחח עם הנאשמת ואף לא הביט בסרטון שברקע לשיר (פרוטוקול עדותו עמ' 118).
25
26 בחקירה נגדית (עמ' 118 ש' 1-3) הודה כי לו אמרה לו הנאשמת שהיא מתייחסת לשהידים כאל
27 כאלה שיוצאים ורוצחים ישראלים בלב תל אביב היה משנה את חוות דעתו.
28
29 במקביל טען בעדותו (עמ' 119-118), כי בסרטון על שירת מחאה, שירה פוליטית, הוא מצפה
30 לראות "אנשים עם שלטים, חיילים שמתקרבים לכפר ונחסמים ע"י פלסטינים".
31 לאחר שהוקרן בפני המומחה הסרטון, וראה כי מחאה דוגמת זו אותה תיאר אינה מצולמת
32 בסרטון, אלא מחאה אלימה. המומחה תיאר זאת כעימות הדדי בין פלסטינים לבין חיילי צה"ל.

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 רק לאחר שנשאל באופן ממוקד אם זריקת אבנים היא פעולה אלימה, השיב: "כן, פעולה אלימה".
2 מחאה אלימה זו, אשר אינה מתיישבת עם התקוממות שקטה ועם פרשנות המלה "שהידים"
3 כקורבנות, לא גרמה לשינוי בתפיסת ד"ר מנדל.
4
5 גם בהמשך עומת עם פרסום אחר של הנאשמת במסגרתו כינתה "שאהיד אציל" מחבל בשם פאדי
6 עלואן שכל הפרסומים ביחס אליו, אליהם יכלה הנאשמת להחשף, הצביעו לכאורה כי דקר ילד
7 בן 15. ד"ר יונתן מנדל התקשה לתת הסבר מניח את הדעת לסתירה בין גישתה במסגרת פרסום
8 זה למלה "שאהיד", אך גם זה לא הניב שינוי בפרשנותו, הנובעת מאזכור קורבנות בטקסט.
9
10 מעיון במאמרים שערך ד"ר מנדל והוגשו לעיוני, עולה כי עדותו בעניינה של הנאשמת הנה דעה בה
11 אוחז הוא לאורך זמן. הדעה מעניינת, אך לעיתים נוטה לקיצוניות מסוימת.
12
13 **בסופו של יום, לאור התרשמותי מן העדות, אני מעדיפה את תרגומו של ד"ר מנדל על פני תרגומו**
14 **של מר בשארה.**
15
16 **יחד עם זאת, אינני מקבלת את פרשנותו של ד"ר מנדל למילות שיר "לך בעקבות שיירת**
17 **השהידים", במסגרת ניסיונו המקצועי לא נטען כי הנו עוסק בפרשנות שירה, וממילא פרשנותו**
18 **ניתנה על סמך העובדה שאוזכרו בשיר שמות "חללים" מספר שורות לאחר המילים הנ"ל, עובדה**
19 **הידועה גם לבית המשפט. ד"ר מנדל לא רשם את חוות דעתו על סמך הפרסום במלואו, אלא על**
20 **סמך הטקסט בלבד. בהנתן כי לא נחשף למלוא חומר הראיות, קיים בידי בית המשפט יתרון**
21 **פרשני.**
22
23 **אשוב ואזכיר כי בהערת שוליים מספר 11 לנ/3, רשם ד"ר מנדל מפורשות כי אינו חולק על כך**
24 **שבשיר נרשם בתרגום מילולי: "לך בעקבות שיירת השהידים", משפט שניתן להבינו "בקריאה**
25 **של המשוררת לצאת ולפגוע בישראלים, ובכך להפוך לשהידה ולהצטרף למפגעים-שהידים**
26 **שפגעו בישראלים".**
27
28 העובדה שפרשנותו לטקסט, ללא הסרטון, שונה, אינה מסירה את האחריות מעל הנאשמת להמנע
29 מפרסום קריאה לעשיית מעשה לטרור, היוצרת אפשרות ממשית כי פרסום זה יביא למעשה טרור,
30 כפי שלטעמי פעלה במקרה דנן.
31

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 פרשנות שנתנה הנאשמת לפרסום (לאחר שינוי גרסה לפיה הפרסום אינו שלה) ואף קיומם של
2 חלקים באוכלוסייה הערבית אשר יתנו לדברים פרשנות כמו זו של ד"ר מנדל, אינם משנים מן
3 התמונה הכוללת, לפיה למעלה מ-4000 חברים בחשבון הפייסבוק וכל הציבור הנחשף ליוטיוב,
4 חשופים לפרסום הסרטון והשיר. דעותיהם אינן בהכרח כדעתו של ד"ר מנדל. כפי שהובהר לעיל,
5 תהא זו עצימת עיניים לטעון להעדר מודעות ביחס להשלכותיו האפשריות והממשיות של פרסום
6 זה, הקורא קריאה ישירה: "לך בעקבות שיירת השהידים" בשיר הדן בהתקוממות עם, כשברקע
7 סרטון הכולל אינתיפאדה אלימה.

8
9 לפי תוכן הטקסט, הטבח הנורא בכפר דומא נועד להוות הצדקה להתקוממות אלימה, העולה
10 מלשונו הפשוטה של הכתוב בשיר ומן הסרטון המצורף לו. ההתקוממות היא נושא השיר ודרכי
11 ההתקוממות הן המפורטות בשיר ובסרטון שעל רקעו הוקרא.

16. "שהיד" – פרסומי הנאשמת:

12
13
14
15 אין מחלוקת כי בתאריך 4.10.15 פורסם כי פאדי עלואן דקר בחור ישיבה כבן 15 שנים.

16
17 יומיים לאחר מכן פרסמה הנאשמת (ת/20 ס.ע. 8 חלק תחתון, ת/20א) בדף "המשוררת דארין
18 טאטור" (שכזכור חברים בו למעלה מ-4000 חברים) פוסט בו כינתה את פאדי עלואן "הבחור
19 האצילי", ו"שהיד".
20 פרסום זה זכה ל-59 סימני חיבוב.

21
22 הנאשמת (פרוטוקול מיום 26.1.17 עמ' 84-85) ניסתה לטעון כי בעת הפרסום לא ידעה שעשה
23 פיגוע, אך במקביל טענה כי לא שמעה שמו אלא מהתקשורת. בתקשורת נקשר שמו אך ורק לפיגוע
24 רצחני שבעקבותיו נורה, ועל כך אין חולק.

25
26 הנאשמת טענה כי לגישתה שהיד הוא אדם "שלא יכול להזיק...מי שפוגע באנשים הוא לא יהיה
27 שהיד" (עמ' 85 ש' 18).

28
29 קריאה למפגע-מרצח כפאדי עלואן "שהיד" ו"אציל", סמוך לאחר פרסום השיר דגן בו קראה "לך
30 בעקבות שיירת השהידים", מבהירים את הלך נפשה של הנאשמת ותכלית המילה שהידים בגוף
31 השיר שכתבה.
32

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

17. עדותו של מומחה ההגנה, פרופסור קלדרון:

1
2
3 עדותו של פרופסור קלדרון נשמעה בתאריך 19.3.17. חוות דעתו סומנה נ/2.
4 בניגוד לד"ר מנדל, שמומחיותו בתחום השפה והתרבות הערבית, ופחות בתחום פרשנות השירה,
5 העיד בפניי פרופסור ניסים קלדרון, מומחה נוסף מטעם ההגנה, שמומחיותו הספציפית בתחום
6 השירה.

7 פרופסור קלדרון המכובד הבהיר בעדותו (עמ' 101 ש' 19-16 לפרוטוקול) :

8 "ש. תפנה אותנו למקומות בשיר של הנאשמת שבו יש קריאה

9 לאלימות לפי הבנתך.

10 ת. לא אסכים לפתרון של שלום, תתנגד לעריצות המתנחל, תלך

11 בעקבות שיירת השהידים. היא בפירוש קוראת לאלימות בנוסח

12 השהידים וזה לטרור שאני מתנגד לו מכל וכל אך כיון שזה בשיר זה

13 לגיטימי".

14 במקרא השיר, מתרשם מומחה ההגנה, שמומחיותו בשירה, כי השיר מהווה קריאה לטרור
15 ולאלימות.

16
17 לא זו אף זו, מומחה ההגנה מציין כי אנשים בהחלט עלולים להגשים את כל מה שכתוב בשירה
18 של הנאשמת :

19 "התשובה היא שבהחלט יכולים אנשים להגשים את מה שכתוב בשיר

20 כפי שיהודים הגשימו את דברי ביאליק בשיר שזה קריאה לאלימות.

21 קמו ארגונים שפעלו נגד החוק הצארי לפי שירו של ביאליק. כל מה

22 שכתוב בשיר שלנו יכול להתבצע....ועדיין זה לא מונע את האוטונומיה

23 של השיר".

24
25 מומחה ההגנה, פרופסור קלדרון סבור כי משורר זוכה להגנה בלתי מסויגת, גם כשהשיר כולל
26 אמרות בלתי חוקיות העולות כדי עבירה פלילית.

27
28 המחוקק אינו מסייג שירי משוררים, ואינו מוציאם מגדרי החוק. מסעיף 1 לחוק המאבק בטרור,
29 כפי שצוטט לעיל, עולה תכלית החוק בדבר מניעת טרור וסיכולו, ומערך האיזונים הנדרשים כדי
30 למלא אחר תכלית החוק מבלי לפגוע בזכויות אדם דוגמת חופש הביטוי.

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 הרחבתי לעיל בנושא חופש הביטוי וחשיבותו, המנחה את דרכי בהכרעת דין זו. אין ספק שחופש
2 הביטוי האמנותי, ובכלל זה שירה, ראוי להגנת החוק ובית המשפט. עם זאת, הובהר לעיל כי חופש
3 הביטוי אינו מוחלט, ובמקרה כגון זה, בו נהיר כי קיימת קריאה למעשה טרור, המפורסמת בקרב
4 אלפי חברים בקבוצת פייסבוק של הנאשמת והמפורסמת בקרב אוכלוסייה בלתי מוגבלת ביוטיוב,
5 בצירוף סרטון המחזק את הקריאה לאלימות הנובעת מן הטקסט – אין השיר יכול לזכות להגנת
6 בית המשפט אך ורק בשל כתיבת מילות ההסתה בגדרו של שיר.

7
8 פרופסור קלדרון הפנה לדוגמאות בהיסטוריה בהן משוררים לא נתבעו הגם שפרסמו קריאות
9 לאלימות בשיריהם. כדי להתבסס על הדוגמאות כאינדיקציה להלכה משפטית או לנוהג, יש להציג
10 ראיה בדבר החקיקה החלה בתקופה הרלבנטית, בדבר האווירה הציבורית אותה עת, כמו גם
11 ביחס לשיקולים לאי העמדה לדין. כל אלה אינם בפניי.

12
13 בהקשר זה, פרופסור קלדרון ציין בהגינותו: **"אני לא מומחה לחוק אלא למסורת מסוימת**
14 **שמשוררים לא עמדו לדין. אני לא מכיר את החוק ולא יודע מה החוק. אני יודע מה קרה**
15 **כשמשוררים קראו לפעילות לא חוקית...אנשי האצל והלחי הועמדו לדין על פעולות העפלה**
16 **למשל, אך משוררים לא".**

17
18 מבלי להדרש לנושא ההעפלה, שאף שאינו חוקי, אינו בגדר מעשה טרור כהגדרתו בחוק, הנני
19 חוזרת לחוק הישראלי אשר מוכן להכיל הטלת הגבלות על חופש הביטוי, כדי למנוע הסתה
20 שמקימה אפשרות ממשית לעשיית מעשה טרור. החוק אינו עורך הבחנה בין שיר לבין פרסום
21 בדרך שונה, ואף שהנני מסכימה עם פרופסור קלדרון ועם ב"כ הנאשמת כי שיר, כדרך ביטוי, עשוי
22 במקרים מסוימים לזכות להגנה רבה יותר מפני תביעה, הרי שפרסום שירה של הנאשמת אינו
23 מקרה גבולי אלא כזה שמחייב התערבות בית המשפט והגבלת חופש הביטוי על אף שבשיר
24 עסקינן.

25
26 18. שיר היוצא מתחת ידיו של משורר, הופך נחלת הכלל. כך ידענו כולנו, וכך נטען גם בסיכומי ההגנה.

27
28 האם הנאשמת אינה מודעת להשלכות המילים "לך בעקבות שיירת השהידים", על הקורא?
29 אין זה סביר.

30
31 ראשית, משום שגם לפי חו"ד ד"ר מנדל בשיח הפלסטיני המלה "שהיד" בעלת מספר פירושים,
32 ביניהם המובן של שהיד – מפגע (הערת שוליים 11). משכך, גם הנאשמת כמי שפונה לדוברי "השיח

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 הפלסטיני", מודעת לקיומה של אפשרות ממשית כי זהו הפירוש שעלול להנתן למונח כה טעון
2 בתוך הפרסום.
3 שנית, הנאשמת אזרחית מדינת ישראל, מודעת לטרימינולוגיה הנוהגת במדינה בה היא גרה,
4 שומעת חדשות במדינה זו ומודעת לאופן שבו נתפסת המלה "שהיד" גם בשיח הישראלי.
5
6 הנאשמת לא הכינה שיר שנשמר במגרה, היא פרסמה אותו בפייסבוק, מקום בו חברים אלפי
7 אנשים, שלא את כולם הכירה, ולכן אין "קהל יעד" מוגדר, ואין כל יכולת להתלות רק בדוברים
8 ב"שיח פלסטיני" סובלני. ודאי וודאי שכשפרסמה ביוטיוב את השיר, ידעה באופן ברור שלא רק
9 מתונים, האוחזים בלקסיקון לו טענה, ישמעו את השיר.
10
11 הסרטון שהנו מתקופת האינתיפאדה, בשילוב עם הפרסום המפנה לשיר, קורא "להתנגד" או
12 "להתקומם" ומספר על "בשורת האינתיפאדה" ומהפכה בפלסטין, שילוב של אלו מבהיר כי
13 הסרטון לא נבחר באופן אקראי אלא מתוך מגמה ברורה ליצור רקע מתאים למילות השיר שכתבה
14 הנאשמת, ובו קראה להתקומם, בין השאר ע"י הליכה בעקבות שהידים.
15
16 השילוב של האמור, אינו מותיר פרשנות אחרת למילה "שהידים" מלבד פרשנות אלימה, המסיתה
17 לטרור ולהליכה בעקבות שהידים-מפגעים או מתנגדים בדרכי טרור ואלימות.
18
19 הפרסום בו הציגה הנאשמת מחבל בשם פאדי עלואן כ"שהיד" וכ"אציל" – מחזק את המסקנה
20 האמורה.
21
22 19. הדואליות הקשורה במילה המדוברת, כמו גם פערי תרבות ושפה מוכרים היטב לנאשמת, הגרה
23 בישראל ולכן מכירה את השיח הישראלי והפלסטיני כאחד.
24
25 20. משפט זה סבב סביב המלה המדוברת, אולם המחוקק בפירוש הורה להתבונן על תוכן הפרסום
26 ועל הנסיבות כאחד. כשמבודדים מלה כגון "שהיד" בהחלט עשויות להיות לה מספר פירושים, אך
27 סבירות הספק נמוגה כליל בהנתן הקשרם של דברים, כפי שפורט.
28
29 נוכח מסקנה זו, שעה שניתחנו תוכנו האלים של השיר הכולל קריאה להתקומם וללכת בעקבות
30 שיירת שהידים, כשברקע סרטון המלווה את השיר ומחזק משמעותה האלימה של ההתקוממות
31 בשיר, כשהפוסט שהפיצה הנאשמת יחד עם השיר הדן בבשורת האינתיפאדה, ושעה שידענו אודות
32 האופן בו ראתה הנאשמת את המפגע פאדי עלואן כ"שהיד" ו"אציל", לא נותרת כל אפשרות לפרש

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 את הקריאה להתקומם ו"לך בעקבות שיירת השהידים" לבד מאשר באופן הקורא קריאה ישירה
2 להתקוממות אלימה ולמעשי טרור ואלימות כ"שהידים" במובן של מפגעים, קריאה שפורסמה הן
3 בפייסבוק והן ביוטיוב, באופן שהוביל לחשיפה משמעותית ולסיכון ממשי.
4
5 אין שום דרך ליצוק לסרטון, על המסר האלים העולה ממנו, את הפרשנות של "חלל" או "קורבן"
6 כפי שביקש ד"ר מנדל ליצוק לתוך המילים: "לך בעקבות שיירת השהידים", ויש לציין כי פרופסור
7 קלדרון, שהנו מומחה לשירה וספרות, סבור כי יש לפרש את השיר ככזה שממנו עולה קריאה
8 לאלימות ולטרור.
9

10 ח. פרסום מצורף לשיר: הרגשה "בשורה לאינתיפאדה שרואים אותה":

11
12 1. חיזוק למסקנה בדבר התוכן המסית של סרטור השיר, נמצא בפרסום נוסף. כעולה מדו"ח חדירה
13 ת/24 סעיף 16 ומת/20 צילום ס.ע. 10 25/10/15, בחשבון הפייסבוק ע"ש "המשוררת דארין
14 טאטור", במקביל לפרסום השיר והסרטון, בתאריך 4.10.15 שעה 20:30, פרסמה הנאשמת
15 פרסום נוסף אודות בשורת האינתיפאדה, פרסום הדין בשיר הנ"ל, ולאחר פוסט זה, מגיע השיר
16 עם הסרטון:

17 "תתנגדו בני עמי תתנגדו...השיר החדש
18 שלי...כתבתי אותו עם ההרגשה שלי בבשורה
19 לאינתיפאדה שרואים אותה...מהפיכה בעיתוי
20 פלסטין...".

21
22 המילה "בשורה" צופה פני עתיד. הנאשמת משתפת את הקוראים כי כתבה שיר חדש "בשורה
23 לאינתיפאדה שרואים אותה...מהפיכה...".

24
25 2. פוסט זה קשור קשר הדוק לשיר ולתכליתו. הנאשמת מסבירה לקוראיה את השראתה לכתיבת
26 השיר - את ההרגשה שנשאה עמה בעת כתיבתו. הנאשמת טוענת כי כל השיר עוסק
27 בחללים/קורבנות, בפוסט פונה הנאשמת לקורא להתוודע לשיר החדש שכתבה, אך בפועל אין
28 בפוסט "הכרות" זה שאליו מצורף השיר, שום אזכור כי הוא מדבר על חללים. כל מה שבחרה
29 הנאשמת להביא בפני הקורא ביחס לשיר, היה "בשורת האינתיפאדה שרואים אותה".

30

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 הנאשמת טענה בעדותה בבית המשפט כי **פרשנותה למלה "אינתיפאדה"** אינה אלימה, וכי
2 אינתיפאדה הנה "תנועה עממית למען זכויות העם הפלסטיני ונגד רצח כל אדם חף מפשע...בשפה
3 הערבית המשמעות של האינתיפאדה זה מישוה זו והאינתיפאדה היא בשבילי זה תנועה עממית
4 לדרישת זכויות" (24.11.16 עמ' 68, 72-73).
- 5
- 6 ברע"פ 7669/15 **ראאד סלאח מחאג'נה נ' מדינת ישראל**, הרשעת המבקש בעבירה על סעיף 2ד144
7 לחוק העונשין, נסמכה על דבריו כי "עכשיו באה חובתכם להוציא לדרך אינתיפאדה אסלאמית
8 ערבית מהאוקיינוס לאוקיינוס". המבקש טען כי התכוון להתעוררות למודעות ולא לפעולה אלימה.
9 בית המשפט דחה טענתו וקבע אודות המונח "אינתיפאדה":
- 10 "לטענת המבקש המונח "אינתיפאדה" משמעו התעוררות, וכל כוונתו היתה
11 להתעוררות גלובלית למודעות, למחאה, אך לא לפעולה אלימה. קשה עד מאד
12 להלום טענה זו. מונח זה, שקנה לו שביתה במקומותינו והפך להיות שגור
13 כאילו היה מאז ומעולם, התייחס בשיח היום יום, בתקופה הרלבנטית, לשתי
14 תקופות של התקוממות מאופיינת במעשי טרור בשנים 1991-1997 ו-2005
15 2000. התקופה הראשונה התאפיינה, במיוחד אך לא רק, ביידוי אבנים;
16 התקופה השנייה התאפיינה, במיוחד אך לא רק, במחבלים מתאבדים תוך
17 פגיעות רבות מאד בנפש. **מונח זה הפך "שם גנרי" להתקוממות פלסטינאית**
18 **אלימה**...דעת לנבון נקל, כי כך נתפס מונח זה באוזני הכל... **אין מקום**
19 **להיתמם ולדבר במונח של "מילונאות קלאסית"**, קרי, "אינתיפאדה" במובנה
20 המילוני הבסיסי של "התעוררות".
- 21
- 22 הנאשמת סיפרה בעדותה בבית המשפט כי היא ילידת הארץ, חשופה לתקשורת ולמתרחש בארץ
23 מאז ילדותה ולכן מכירה היא את השיח של כל גווני האוכלוסיה המקומית.
- 24
- 25 אינני מקבלת את הטענה כי בפרסום ובסרטון שקושר אליו, כוונתה היתה לאינתיפאדה במובן של
26 "תנועה עממית לדרישת זכויות".
- 27
- 28 לאחר צפיה ועיון, התרשמתי כי מדובר בפרסום אוהד לאינתיפאדה במובנה האלים.
29

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 8. למילים "בשורת האינתיפאדה שרואים אותה", צרפה הנאשמת סרטון אודות אינתיפאדה משנת
2 2000 הכוללת גילויי אלימות בוטים וקשים, הסותרים את הטענה כי הכוונה תנועה עממית
3 לגיטימית.
- 4
- 5 9. הקישור שיצרה הנאשמת בין "אינתיפאדה" לבין השיר והסרטון האלים, אומר דרשני ביחס
6 לכוונת הפוסט וביחס לכוונת השיר. אין ולא יכולה להמצא לו פרשנות סבירה אחרת.
- 7
- 8 10. אסכם כי הנני דוחה כבלתי אמינה את טענת הנאשמת לפיה פרשנותה למלה אינתיפאדה שונה מן
9 הפרשנות הכוללת גילויי אלימות.
- 10
- 11 11. גם לו קיבלתי טענה זו בדבר פרשנותה הסובייקטיבית, הרי שמדובר בעצימת עיניים ברורה,
12 בעיקר שעה שלמלה הכתובה מקושר סרטון המחשה המתעד התקוממות אלימה ולא הפגנה
13 חוקית.
- 14 בהכירה כאזרחית המדינה, את פרשנות המלה אינתיפאדה בשיח הפלסטיני והישראלי, וביודעה
15 כי הפוסט והסרטון המצורף נשלחים לקהל יעד רב היקף שאינה מכירה את רובו, אין הנאשמת
16 יכולה להתכסות תחת מגן הפרשנות המילונית של המלה "אינתיפאדה", מילה המזוהה בקרב רוב
17 גווי האוכלוסיה עם "התקוממות פלסטינית אלימה".

נסיבות הפרסום:

- 18
- 19
- 20
- 21 כפי שצוין לעיל, בעת ניתוח היסוד ההסתברותי של "אפשרות ממשית", יש לתת את הדעת לתוכן
22 הפרסום ולנסיבות הפרסום.
- 23
- 24 בהתייחס לנסיבות הפרסום, אין לי אלא להפנות לאווירה הציבורית בטחונית המתוחה במועדים
25 הרלוונטיים לפרסום, אשר פורטה בהרחבה קודם לכן. עוד אפנה למעמד הנאשמת כמשוררת הנקראת
26 לנאום באירועים חברתיים, להיקף הפרסום בפייסבוק וביוטיוב ולהיקף החשיפה הבלתי מוגבל
27 לפרסום.
- 28
- 29

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

במסגרת בג"ץ 399/85 חבר הכנסת הרבב מאיר כהנא נ' הוועד המנהל של רשות השידור, עמ' 296, נאמרו דברים היפים למצב הדברים המתואר:

"גפרור עשוי להצית להבה. בנסיבות אלה, יש מקום למנוע הדלקתו, אך בטרם עושים כן, יש לבחון אם אמנם יבש העץ וכל גפרור ידליקנו, או שמא יש בו בעץ זה כוחות מספיקים לעמוד כנגד התבערה".

מקום בו האווירה הציבורית מתוחה וטעונה מאד, כמתואר ע"י ב"כ הצדדים, לא נדרש מעשה קיצוני על מנת להצית את להבת הטרור. הפרסום המסית והדרמטי שפרסמה הנאשמת, הכולל שיר ובו קריאה מפורשת ללכת בעקבות שיירת השהידים, בצרוף פוסט אודות בשורת האנתיפאדה שרואים אותה, וסרטון המשמש כאמצעי המחשה לנאמר וכולל התפרעויות אלימות ויידוי אבנים ע"י רעולי פנים, כל אלה אינם בגדר "גפרור", מדובר בפרסום מסית, שתכניו מלמדים על קריאה למעשה אלימות וטרור ולפחות על עידוד לעשייתו. פרסום מעין זה, המגיע לאלפי אנשים בחשבון הפייסבוק ולמספר לא מוגבל של אנשים ביוטיוב, בתקופה טעונה ומתוחה מבחינה בטחונית וחברתית, מקים אפשרות ממשית כי יוביל לעשיית מעשה טרור.

מהות האלימות נשוא ההסתה, עולה בקנה אחד עם הגדרת "מעשה טרור" לפי החוק. מדובר בשיר הכולל קריאה ללכת בעקבות שיירת ה"שהידים", מלה המזוהה עם מבצעי פיגועים רצחניים על רקע אידיאולוגי, כמו גם עם חללים וקורבנות. הקונוטציה בשיר הובהרה. השיר פורסם יחד עם פוסט בדבר "בשורת אינתיפאדה" נראית לעין, ותוכן השיר קורא להתקוממות, כשברקע לשיר סרטון אודות התקוממות פלסטינית אלימה, הכוללת יידוי אבנים ע"י רעולי פנים והתפרעויות נוספות. לא אחת נקבע בפסיקה כי אבן יכולה להרוג! וכתלות באיבר בו תפגע, עלולה היא לגרום לחבלה חמורה.

ההגנה הפנתה לכך שהפרסום הופץ גם ע"י השרה מירי רגב. המאשימה הפנתה להקשר. הנסיבות האופפות את הפרסום שונות בתכלית ואין צורך להרחיב בנוגע לנושא זה.

ט. סעיף 6 לעובדות כתב האישום:

1. אין מחלוקת כי בתאריך 4.10.15 פרסמה הנאשמת בחשבון הפייסבוק שלה, המונה 4731 חברים, את הפסקה הבאה:

"אללה אכבר וברוך השם...תנועת הג'יהאד האיסלאמי מכריזה בהצהרה על המשך האינתיפאדה בכל רחבי הגדה...המשך זה אומר הרחבה...זאת אומרת כל פלסטיין...ועלינו להתחיל בתוך הקו

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

הירוק...לנצחון אלאקצא ונכריז עליה אינתיפאדה
כללית...#תתנגד"

2. אין מחלוקת כי הפרסום ל-59 סימני חיבוב.

3. אין מחלוקת (עדות נאשמת מיום 26.1.17 עמ' 82) כי הפרסום זכה לתגובה (ת/31) כדלקמן:

"גבירתי כשאמרנו בפרסום קודם שזה לא יותר מאצבעות שתי כפות
ידיים ותודה לאל אנו רואים תחילתה של האינתיפאדה הכוללת
שהיא לא תסתיים כל עוד יש ציוני אחד בנגב...אלוהים הוא בן
בריתו, הוא לא צריך טובה מאף אחד".

4. בעדותה מיום 17.11.16 עמ' 72 ש' 10 מסרה הנאשמת כי היא "קוראת את התגובות" בפייסבוק.

ואכן, הנאשמת הגיבה לתגובה הקשה לפיה האינתיפאדה תמשך כל עוד יש ציוני אחד בנגב באופן
הבא (פרוטוקול מיום 26.1.17 עמ' 83): "בעזרת השם היא תמשך כי השחרור (הנאשמת טענה:
החירות) אינו בא אלא דרך האינתיפאדה...עריצות הכיבוש אינה ניתנת להגיב עליה בריצה אחרי
הסכמי שלום שאבד עליהם הכלח, לאחר נפילת החלל הראשון".

5. תגובת הנאשמת מחזקת את מסקנתי בדבר השיר נשוא סעיף 5 לעובדות כתב האישום. הנאשמת
טענה כי נושא השיר הנו החללים, השהידים, אולם התגובה הנ"ל ממחישה כי הנאשמת מוצאת
ב"נפילת החלל הראשון" הצדקה להסית להתקוממות אלימה ואין היא רואה בו את נושא השית.
התגובה נשוא ת/31 כי האינתיפאדה לא תסתיים כל עוד יש ציוני אחד בנגב, הנה קיצונית בפני
עצמה, למרות זאת, הנאשמת ממשיכה במגמת ההסתה ומטיפה לאינתיפאדה, ללא הסכם שלום.

6. לא הוצגה מחלוקת כי ביום 22.6.1989 הוכרז ארגון הג'יהאד האסלאמי כארגון טרוריסטי על ידי
ממשלת ישראל. הנאשמת הודתה בהודעותיה במשטרה ובעדותה בבית המשפט כי היתה מודעת
לעובדה כי ארגון זה הוכרז כארגון טרוריסטי (פרוטוקול 27.11.16 עמ' 69).

7. מומחה ההגנה ד"ר יונתן מנדל אישר עובדה זו.

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 4480-11-15 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 8. חוק המאבק בטרור מותיר מצב דברים זה בעינינו :
2 "101. (א) חבר בני אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא ארגון טרוריסטי
3 לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948...או שהוא התאחדות בלתי
4 מותרת לפי תקנה 84(1)(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, יראו אותו
5 כאילו הכריזו עליו בהכרזה קבועה שהוא ארגון טרור לפי סעיף 6 לחוק זה.
6 (ב) חבר בני אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא ארגון טרור לפי סעיף
7 2 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005...יראו אותו כאילו הכריזו עליו
8 שהוא ארגון טרור לפי סעיף 11(א) לחוק זה.
9 (ג)..."
- 10
- 11 9. בתאריך 4.10.15, מועד פרסום הפסקה האמורה, פרסמה הנאשמת גם את השיר עם הסרטון
12 האלים מתקופת אינתיפאדת 2000, שיר בו נשמעת היא קוראת להתקוממות, לקריעת הסכמי
13 שלום, ו"לך בעקבות שיירת השהידים". באותו מועד פרסמה גם את הפרסום המקושר לסרטון
14 הנ"ל ובו מספרת על הרגשתה בדבר "בשורת האינתיפאדה שרואים אותה" ומזמינה לראות את
15 שירה החדש. באותו מועד, ומאז יולי 2014, לפי טענת הנאשמת, היתה תמונת הפרופיל שלה "אני
16 השהיד הבא".
17
- 18 השילוב בין הפרסומים מחדד את עוצמת האפשרות הממשית כי יובילו למעשה טרור. כמו כן, יש
19 בהם כדי לשקף את הלך נפשה של הנאשמת בתקופה הרלוונטית, ולחזק קיומה של מטרה
20 להזדהות עם ארגון טרור.
- 21
- 22 10. לא אחזור על הנסיבות שאופפות את הפרסום, כפי שפורטו לעיל בגדרי ניתוח "האפשרות
23 הממשית". הדברים יפים גם לענייננו הן מבחינת האווירה הציבורית בתקופה האמורה, הן
24 מבחינת מעמדה של הנאשמת, היקף החשיפה לפרסום עת עסקינן בחשבון פייסבוק הכולל אלפי
25 חברים אותם אינה מכירה וגם השקפותיהם אינן מוכרות לה.
26
- 27 11. הנאשמת טענה בפרוטוקול מיום 17.11.16 עמ' 61 את הטענה הבאה: "היתה אז בקשה שנלך
28 להתפלל במסגד אל אקצא, סגרו את המסגד ואסרו על תושבי מדינת ישראל הערבים המוסלמים
29 להכנס להתפלל במסגד והיתה אז בקשה מוועדת המעקב העליונה לתושבים הערבים בישראל
30 שתהיה הפגנה, אם אני לא טועה ביום 13.10.15, על מנת לבקש לפתוח את מסגד אל אקצא בפני
31 מתפללים מוסלמים ולהשתתף בהפגנה ביום הזה, כאמצעי לחץ על הממשלה, על מנת לפתוח את
32 מסגד אל אקצא בפני מתפללים מוסלמים". כשנשאלה מי כתב את הפרסום, השיבה: "זה היה

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 מבזק באמצעי תקשורת שונים ואני העתקתי...ואני לא ידעתי שאם אני מזכירה תנועה כלשהי זו
2 תהיה אשמה בתמיכה".
3
- 4 כשנשאלה הנאשמת אם ארגון הג'יהאד האסלאמי המופיע בפרסום, הנו ארגון טרור, השיבה:
5 "לפי החוק הישראלי כן...הדעה שלי לא מקדמת ולא מעכבת את העניין" (עמ' 69 פרוטוקול מיום
6 17.11.16). תשובה מתחמקת זו, אפיינה את תגובותיה של הנאשמת בהקשר זה.
7
- 8 12. אציין כי העתקה אינה משנה מאלמנט הפרסום. הנאשמת, בפרסמה את ההודעה האמורה בקרב
9 אלפי חבריה לחשבון הפייסבוק, הביעה הזדהות ותמיכה ברשום בפרסום המסית.
10
- 11 13. הסבריה של הנאשמת בנושא, ככל שהם נוגעים לוועדת המעקב אינם מתיישבים עם תוכן הפרסום
12 הנדון. ככל שישנה בקשה מוועדת המעקב להגיע להפגנה, מדוע פרסמה את אותה בקשה מטעם
13 הג'יהאד האסלאמי ולא וועדת המעקב? מדוע בחרה דווקא הודעה מהג'יהאד האסלאמי הקוראת
14 לאינתיפאדה כוללת ודווקא אותה פרסמה?
15
- 16 יש לציין כי וועדת מעקב לא צוינה בהודעה כלל.
17 ככל שהנאשמת רצתה לסייע בהתארגנות להפגנה ביום 13.10.15, כטענתה, לא ברור מדוע
18 התאריך לא צוין בגוף ההודעה המודיעה לאנשים מתי להגיע ולאן.
19
- 20 14. תוכן הפרסום משקף את מטרת ההזדהות עם ארגון הטרור. הפרסום האמור, אותו בחרה
21 הנאשמת לפרסם, הנו פרסום שאינו מאזכר את הג'יהאד האסלאמי באופן שולי ואגבי, אלא כגוף
22 שיוזם, מכריז ומצהיר על הפעילות המוצגת בהודעה.
23 אותה פעילות הנה המשך האינתיפאדה בכל רחבי הגדה, ב"כל פלסטיין", כש"עלינו להתחיל בתוך
24 הקו הירוק...אינתיפאדה כללית". דהיינו, ההודעה משקפת את מטרות הארגון והנה בגדר פרסום
25 מסית שקיימת אפשרות ממשית כי יוביל למעשה טרור.
26
- 27 כשמדובר בארגון טרור שמטרותיו רצחניות, הוצאת הכרזה מעין זו בשם הארגון אומרת דרשני
28 ומצביעה על התכלית העומדת בבסיס פעולה זו.
29
- 30 15. על פרשנות המילה אינתיפאדה התעכבתי לעיל ולכן לא ארחיב עתה שוב, די בקשר בין ארגון
31 הטרור לבין מסריו הקיצוניים בדבר אינתיפאדה כוללת. בשילוב הסרטון שפורסם באותו היום

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 4480-11-15 מדינת ישראל נ' טאטור

- 1 והוגדר ע"י הנאשמת כסרטון מתקופת האינתיפאדה, סרטון הכולל מעשי אלימות וטרור, די בכל
2 אלה כדי להמחיש את האופן בו רואה הנאשמת מונח זה.
3
4 התגובה שנשלחה אליה בדבר אינתיפאדה כל עוד יש ציוני אחד בנגב, אשר זכתה מצדה לתגובה
5 עניינית ואוהדת, מחזקת מסקנתי כי בבסיס מעשה הפרסום, מודעות להסתה לטרור הנובעת מן
6 הפרסום, וכן מטרה של הזדהות עם ארגון הטרור המוצאת ביטוייה בתמיכה במטרותיו.
7
8 יצוין כי קודם לכן, בהקשר של ההודעה שפורסמה ע"י הנאשמת אודות "בשורת האינתיפאדה",
9 אותה הודעה שצורפה לסרטון ולשיר, תלתה הנאשמת יתדותיה בעולות הכיבוש **בשטחים**.
10 עיננו הרואות כי באותו יום ממש הפיצה הנאשמת קריאה של הגייהאד האסלאמי לאינתיפאדה
11 **בכל פלסטין לרבות בתוך הקו הירוק**.
12
13 16. בנסיבות בהן מפרסמת הנאשמת **פרסום בשמו של ארגון טרור רצחני**, הגייהאד האסלאמי, פרסום
14 שאינו פשוט אלא קורא לאינתיפאדה כוללת בכל פלסטין לרבות בקו הירוק, כשם הארגון
15 מתנוסס בראש ההודעה, והנאשמת אינה מזכירה בהודעה לא את עצמה ולא את וועדת המעקב
16 (שבה תלתה את הפרסום) אלא אך ורק את הגייהאד האסלאמי כמארגן הפעילות – לא נותר ספק
17 כי הפרסום הנו במטרה להזדהות עם אותו ארגון טרור.
18
19 17. שוב אדגיש כי הגרסה של הנאשמת לפיה פרסמה זאת בעקבות בקשת וועדת מעקב, הנה מופרכת
20 וחסרת הגיון, שעה שהנאשמת לא הזכירה כלל את וועדת המעקב בתכני ההודעה, ואף לא את
21 מועד ההפגנה.
22
23 18. עוד אדגיש כי עת **ארגון טרור רצחני** מכריז בהצהרה על **אינתיפאדה כללית בתחומי הקו הירוק**
24 – והנאשמת תומכת בארגון בדרך של הפצת ההכרזה ואף מגיבה לתגובה בדרך מלבת יצרים – לא
25 ניתן להלום טענה כי הנאשמת לא פעלה במטרה להזדהות עם ארגון הטרור ולו במישורים
26 מסוימים.
27
28 פעולת הפרסום, בנסיבות קיצוניות אלו, שמקורן בארגון הטרור ובפעולה הקיצונית המתוכננת,
29 מעלה אפשרות ממשית שהפרסום יביא למעשה טרור, בעיקר נוכח נסיבות התקופה.
30
31

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

19. המתואר מצביע על מודעות הנאשמת לכך שמדובר בפרסום מסית לטרור, שהופץ בפומבי (בקרב למעלה מ-4000 חבריה של הנאשמת בפייסבוק) ואשר יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה טרור, מעצם תוכנו, ונסיבותיו בכללן שילוב הפרסומים מאותו מועד, האווירה הציבורית, מעמד הנאשמת, היקף החשיפה לפרסום והתגובה הקיצונית שנתקבלה בהתאמה לפרסום המסית.

הנני דוחה טענת הנאשמת בדבר העדר מודעות לכך שהפרסום יחשב הזדהות עם ארגון טרור, הנאשמת היתה מודעת היטב לכך שעסקינן בארגון טרוריסטי לפי חוקי מדינת ישראל, ולמרות זאת בחרה להעתיק (כך לדבריה) הכרזה בה הארגון הטרוריסטי ניצב במרכז הפעילות המתוכננת. אין אזכור לנאשמת או לוועדת המעקב בהכרזה, הכל מתרכז בג'יהאד האיסלאמי ומטרותיו הקיצוניות. הודעה זו בחרה הנאשמת לפרסם בקרב 4731 חברים בחשבון הפייסבוק.

הנני מסכימה לחלוטין עם ב"כ הנאשמת כי אין די באזכור שם ארגון הג'יהאד האיסלאמי לצורך הרשעה, אולם לא זה המצב הראייתי בענייננו. במקרה דנן, המטרה להזדהות עם הארגון הטרוריסטי עולה בבירור מן התוכן והנסיבות.

י. סעיף 7 לעובדות כתב האישום :

המאשימה טענה בכתב האישום כי ביום 9.10.15 הגיעה אסרא עבד כשהיא מצוידת בסכין לתחנה המרכזית בעפולה ונחשדה כמי שבכוונתה לבצע פיגוע דקירה נגד יהודים. בעקבות כך, פרסמה הנאשמת בתמונת השער שבראש חשבון הפייסבוק את תמונתה של אסראא עבד וכן פרסמה בתמונת הפרופיל של חשבון הפייסבוק תמונה עם הכיתוב (בערבית): "אני השהיד הבא".

אין מחלוקת כי לאחר חקירה, אסרא עבד לא הועמדה לדין בגין עבירת טרור אלא בגין איומים והחזקת סכין.

לא הוכח בפניי מעבר לספק סביר הקשר בין הפרסום של תמונת אסרא עבד לבין תמונת "אני השהיד הבא". בהנתן כי אסרא עבד לא נדונה בסופו של יום בגין עבירת טרור, הנני דוחה את טענת המאשימה בדבר הקשר בין הפרסומים.

ב"כ הנאשמת הסבירה כי כוונת הנאשמת מאחורי פרסום "אני השהיד הבא" בתמונת הפרופיל בפייסבוק היתה "כצעד מחאה על הרג אזרחים ערבים על ידי אזרחים יהודים וכוחות הבטחון". לגישת

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 ההגנה הפרסום של "אני השהיד הבא" הנו מיולי 2014, בעקבות ירי שוטרים לעבר חיר אלדין חמדאן,
2 בכפר כנא, וגרימת מותו, ובחור נוסף מנצרת שנהרג לאחר מרדף משטרתי (ת/19 ש' 235-230, עדותה
3 מיום 24.11.16 עמ' 66, מיום 17.11.16 עמ' 61-58, 68).

4
5 הנאשמת הסבירה כי הפרסום מקורו בחשש כי תלך בכביש, יחשדו בה וירו לעברה על לא עוול בכפה
6 (עמ' 59 פרוטוקול 17.11.16). בהקשר זה נתנה כדוגמה גם את אסראא עבד שנורתה ואת הדיל אל
7 השלמון שנורתה בפלג גופה העליון.

8
9 יש לזכור כי היקף הפרסום של תמונת הפרופיל בחשבון פייסבוק בו שותפים 4731 חברים, הנו
10 משמעותי. עוד יש לזכור כי הביטוי "אני השהיד הבא" כרוך במספר משמעויות כפי שהבהירו מומחי
11 ההגנה ד"ר מנדל ופרופסור קלדרון. המינוי "שהיד" נושא הן פרשנות של חלל או קורבן והן פרשנות
12 של מחבל מתאבד.

13
14 **משכך, פרסום מעין זה בפרופיל חשבון פייסבוק עם אלפי חברים, הנו בבחינת עצימת עיניים**
15 **לאפשרות הממשית כי יסית לביצוע מעשה טרור ברוח האמור בפרסום.** הפרשנות של המילה הבודדת
16 נבחנת על בסיס נסיבות הפרסום, והללו פורטו במסגרת ניתוח "האפשרות הממשית" לעיל. על
17 הנאשמת לקחת בחשבון גם אנשים בלתי סבירים ובלתי נורמטיביים הנחשפים לפרסום ואין די
18 בפרשנותה הסובייקטיבית לפרסום האמור.

19
20 אדגיש כי הנאשמת מכירה אך מעט מחברי חשבון הפייסבוק ולכן היה עליה להמנע מעצימת עיניה
21 בפני "האפשרות הממשית" כי המילים "אני השהיד הבא" יתפרשו באופן המסית למעשה טרור
22 ואלומות, בעיקר כשהן נכתבות בתפוצה רחבה בתקופה רגישה, הכוללת תחושת עוול כמו גם "גל
23 פיגועים" (כפי שכינתה זאת ב"כ הנאשמת בסיכומיה).

24
25 הנאשמת ציינה כי **פרסמה את תמונת "אני השהיד הבא" כתמונת פרופיל ביולי 2014**, והוסיפה
26 וטענה כי המשיכה לפרסם תמונה זו כתמונת הפרופיל בחשבון הפייסבוק שלה מאז וכל הזמן
27 (פרוטוקול מיום 24.11.16 עמ' 66: "כל הזמן שמתי אותה. מאז שרצחו את חיר אלדין חמדאן ונמשך
28 רצח אבו חדייר ודוהבשה והדיל...היתה נמצאת בשנת 2014 והמשיכה. ש. כלומר שהרבה זמן זאת
29 היתה תמונת הפרופיל שלך. ת. כן....אני כל הזמן שמתי אותה").

30
31 ב"כ הנאשמת טענה כי היה על המאשימה לבדוק בעת החקירה את טענתה של הנאשמת לפיה קבוצה
32 של אנשים פרסמה את תמונת "אני השהיד הבא" כמחאה קבוצתית. העד רס"ר סלמאן עאמר בעדותו

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 מיום 8.5.16 הסביר כי אינו יודע כיצד לבדוק נתון זה. יש לציין כי דווקא מן הנאשמת ניתן לצפות
2 להביא נתונים אודות האמור, שכן לה הנגישות לאותה קבוצת מחאה, שחברי הקבוצה יכולים להגיע
3 ולהעיד בבית המשפט אודות האמור.

4
5 אף שבחנתי את דברי הנאשמת אודות פרשנותה למילה "שהיד", כקורבן, והתייחסתי ביחס לאמרתה
6 "אני השהיד הבא" כהסתה על בסיס טיעוניה של הנאשמת, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהנאשמת
7 מתייחסת כ"שהיד" וכ"אציל" למחבל שהדבר היחיד שידעה אודותיו היה שרצח ילד בן 15 ונורה (ר'
8 לעיל אודות פאדי עלואן). נתונים אלה והשילוב בינם לבין הפרסומים האחרים נשוא כתב האישום –
9 מובילים למסקנה כי מטרת הפרסום היתה הסתה מודעת.

10
11 אציין כי השילוב בין פרסום זה לבין הפרסומים הנוספים, כפי שפורטו, מחזק את מסקנתי כי יש לפרש
12 את תמונת הפרופיל "אני השהיד הבא" כהסתה לטרור.

יא. הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית:

13
14
15 ההגנה טענה כי ברשתות החברתיות מתבצעות עבירות באופן רחב היקף ולכן עולה תחושה קשה של
16 התנהלות שרירותית הגובלת ברדיפה לא צודקת של הנאשמת, כך שיש לבטל את כתב האישום ולו
17 מטעם זה בלבד.

18
19 בהתאם להלכה הפסוקה (בג"צ 6393/96 זקין נ' ראש עיריית באר שבע), אכיפה בררנית פוגעת בשוויון
20 במובן זה שהיא מבדילה לצורך אכיפה בין בני אדם דומים או בין מצבים דומים לשם השגת מטרה
21 פסולה, או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא. דוגמא מובהקת לאכיפה בררנית היא, בדרך
22 כלל, החלטה לאכוף חוק כנגד פלוני, ולא לאכוף את החוק כנגד פלמוני, על בסיס שיקולים של דת,
23 לאום או מין, או מתוך יחס של עוינות אישית או יריבות פוליטית כנגד פלוני.

24
25 טענה של אכיפה בררנית מחייבת הנחת תשתית עובדתית מתאימה, שבהעדרה תדחה הטענה. נאשם
26 המבקש לטעון כי המאשימה נוקטת דרך קבע מדיניות שונה מזו שנקטה בעניינו נדרש להראות כי
27 בשורת מקרים אחרים התקבלו החלטות שונות, למרות מערכת נסיבות דומה (ע"ח (נצ"י) 31996-03-14
28 אלמקיים נ' מדינת ישראל).

29
30 בעניינה של הנאשמת חזרה בה ההגנה מן הבקשה לפי סעיף 108.

31 עם זאת, הוגש באמצעות עד מאמת מסמך נ/4 המתעד נתונים סטטיסטיים.

32 נראה כי נתונים אלה בעייתיים כעולה מן ההפניות לסעיפים המצוינים בהם.

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 15-11-4480 מדינת ישראל נ' טאטור

1 מעבר לכך, אין בנתונים כדי לשקף את האפליה הנטענת גם בשים לב לפילוח לפי דת. יש לציין, כי לא
2 הוצגו בפניי נסיבות תיקים רלוונטיים להשוואה, ככל שקיימים כאלה, ולכן אין בידי האפשרות לבחון
3 אם מדובר במערכת נסיבות דומה לשלנו.
4 פרופ' קלדרון מסר אודות שירי משוררים שלא עמדו לדין בשל כתיבתם המסיתת לאלימות.
5 המבחן לצורך אכיפה בררנית הנו קבלת החלטות שונות למרות מערכת נסיבות דומה. בענייננו לא
6 הוצג מקרה עם תשתית עובדתית נסיבתית דומה, השירים אליהם הפנה פרופ' קלדרון פורסמו לפני
7 מספר עשורים, הדין החל בעת הרלוונטית לא הוכח, היקף הפרסום של כל שיר והשלכות של הפרסום
8 בעת הרלוונטית לא הוכחו, לאחר שנים כה רבות קיים קושי לאמוד את השלכות הפרסום בין השאר
9 בראי המדיה שהתפתחה מאז, וחלק מן השירים אינם כוללים מוטיבים דומים לשירה של הנאשמת
10 הכולל קריאה לטרור ולהליכה בעקבות השהידים, כשברקע סרטון המתעד התקוממות אלימה
11 מתקופת אינתיפאדת 2000.

12
13 נטל ההוכחה בהקשר זה רובץ על כתפי הטוען לאכיפה בררנית. לא הובאה תשתית עובדתית מספקת
14 לצורך הכרעה בטענה זו. מסיבה זו ושעה שלא נסתרה חזקת תקינות המעשה המנהלי, הנני דוחה את
15 הבקשה לביטול כתב האישום על בסיס הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית.

16
17 **יב. בהצטבר השיקולים האמורים, הנני מרשיעה את הנאשמת בעבירות הבאות:**

- 18
19 (1) בעבירה לפי סעיף 2144 לחוק העונשין, כשהאיסור הפלילי הרלוונטי לסעיף זה ולמעשי
20 הנאשמת מוצא מקומו כיום בעבירה לפי סעיף 24(ב)(1) לחוק המאבק בטרור;
21 (2) בעבירה לפי סעיף 4(ב) ו-ו(ז) לפקודה למניעת טרור, כשהאיסור הפלילי הרלוונטי לסעיפים אלו
22 ולנאשמת מוצא מקומו כיום בעבירה לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור.

23
24
25 ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ח, 03/05/2018 במעמד הנוכחים.

26

עדי במביליה – אינשטיין, סגנית נשיא

27
28 **ב"כ הצדדים:** נבקש שהות על מנת ללמוד את הכרעת הדין.

29
30

בית משפט השלום בנצרת

03 מאי 2018

ת"פ 4480-11-15 מדינת ישראל נ' טאטור

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

החלטה

לדיון ליום (שמיעת טיעוני הצדדים לעונש) ליום 31.5.18 שעה 11.00.
הנאשמת תתיצב לדיון.

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ח, 03/05/2018 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה – אינשטיין, סגנית נשיא

11
12
13
14
15

הוקלד על ידי יפית כהן